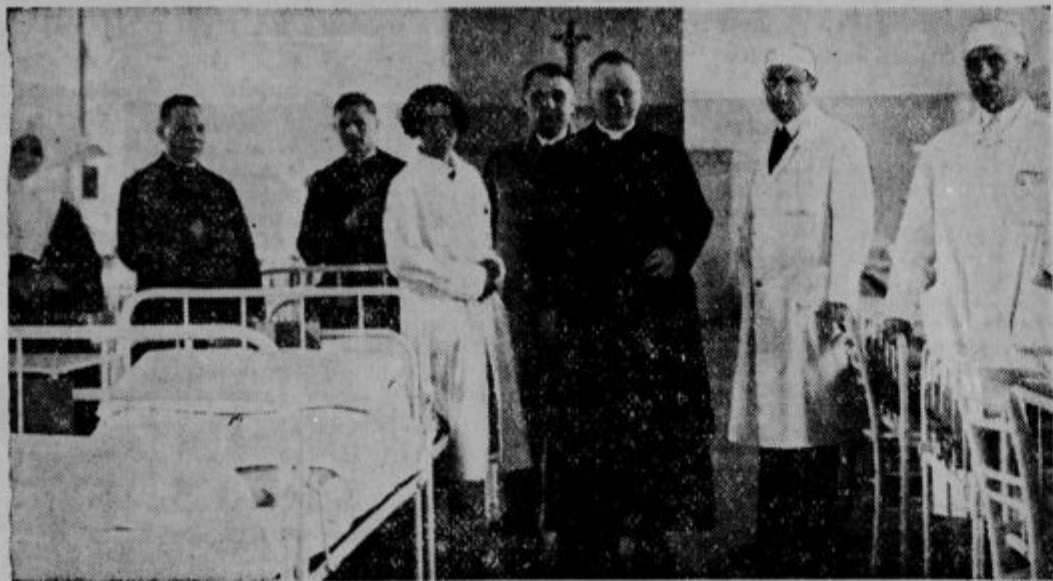

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2092

izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Škofof dr. Rožman v ljublj. bolnišnici

Kakor je splošno znana lastnost našega prevzvišenega vladike dr. Gregorija Rožmana njegova velika ljubezen do delavcev in revežev, tako so mu še posebno pri srcu največji reveži-bolniki. Te njegove ljubezni in dobrohotnosti so bili deležni na velikonočni ponedeljek tudi bolniki ljubljanske splošne bolnišnice, katero je prevzvišeni obiskal. Gospod vladika je daroval najprej sveto mašo z gniljivo pridigo, po sv. maši je pa šel od oddelka do oddelka in obiskal tudi one bolnike ob bolniških posteljah, ki niso mogli k sv. maši

v kapelo. Prevzvišenega je vodil g. upravnik bolnišnice, dr. Gerlovič v spremstvu škofijskega tajnika, g. kurata in službojočih zdravnikov na posameznih oddelkih. Prisrčna je bila prijaznost prevzvišenega do bolnikov, za vsakega je imel primerno besedo v tolažbo, vsakemu je podelil svoj sveti blagoslov.

Izredno veseli so bili bolniki tega visokega obiska svojega nadpastirja in iskreno so mu hvaležni za to njegovo ljubezen in dobrohotnost.

Dekan Alojzij Čížek na zadnji poti

Slovenjgradec, 21. aprila.

Tužna senca je objela zadnje dni naše mesto in okolico ter žalostno so doneli zvonovi tuk. župne cerkve. Kakor blisk se je v sredo jutraj na vse zgodaj razširila vest po vsem mestu in okolici, da se je mestni župnik in dekan č. g. Alojzij Čížek za vselej poslovil od nas. Na velikonočni torek popoldne, ko je odhajal iz Jarenine v spremstvu svojega brata, sestre in avka, je kake četrte ure hoda od Jarenine na hriček pri križu, od koder se lepo vidi nazaj na lepo Jarenino, omahnil in izdihnil svojo blago dušo v naročju svoje ljubljene sestre. V sredo, ko smo zaznali to žalostno novico, je nastala med prebivalstvom velika pobitost in žalost.

Z javnih uradov in drugih poslopij so zaplapolale žalne zastave. Proti 4 popoldne je bilo napovedano, da se truplo blagoga pokojnika pripelje v Slovenjgradec. Ob trideseti na 4 popoldne so zapeli zvonovi. Ljudstvo se je začelo v gruhtah zbirati pred župniščem, da sprejme v svojo sredo svojega dobrega svetovalca. Nekaj minut po 4 je prišel mrtvaški avto, iz katerega so dvignili krsto s pokojnim dekanom ter ga položili na mrtvaški oder. Od tedaj pa danes do pogreba so prihajali škropiti in moliti za njegovo blago dušo meščani in okoljani neprestano v skupinah ter so prinašali številne vence in šopke.

Danes ob pol 9 popoldne je bil pogreb. Že ob 8 je prišla številna duhovščina, pokojnikovi sorodniki, znanci in prijatelji so se zbrali zbirali pred župniščem, pogrebeci iz bližnje in daljne okolice, iz mislinjske, dravske, mežiške in šaleške doline. Točno ob napovedani uri so prinesli krsto s pokojnikom iz župnišča, jo postavili na stojalo, okrog nje pa se je zbrala velika množica občinstva, in polagoma se je razvrstilo okrog nje tudi nad 40 duhovnikov. Stolni kanonik dr. Janežič iz Maribora je ob asistenci gg. Fr. Ks. Meškota, župnika iz Sel in Alojzija Vrhnjaka, župnika iz Ribnice na Pohorju opravil uvodne pogrebne molitve, moški zbor »Pevskega društva« pa je zapel Aljaževo žalostinko »O teška pot, o zadnja pot«, nakar so prenesli krsto v cerkev, kjer so jo položili sredi cerkve na oder. Verniki so cerkev napolnili do zadnjega kotička. Po omdoljenih molitvah je stopil na prižnico monsignor prof. Vreže, prijatelj pokojnega dekana, ter s krepkim glasom in v srce segajočimi besedami opisal življenje pokojnega dekana in njegova dobra dela v dušelskemu in javnem življenju. V srce segajoče besede g. mons. Vrežeta so ganile vernike do solz.

Zalno sveto mašo je opravil stolni kanonik dr. Janežič, kot zastopnik prevz. škofa, asistiral sta mu župnika Meško in Vrhnjak. Takoj po maši se je začel pomikati žalni sprevod na mestno pokopališče. Pri pogrebu, katerega je tudi vodil dr. Janežič v spremstvu župnikov Meškota in Vrhnjaka, smo našli 48 duhovnikov, med temi dekana Mateja Riepla iz Prevalj, stolnega župnika Umeke iz Maribora, mons. prof. Vrežeta, prelata dr. Kovačiča, prof. Zivortnika, kateheta Petelinška in dva zastopnika oo. kapucinov iz Maribora, dalje župnika Edvarda Vračka iz St. Ilje v Slov. gor., častnega kanonika in dekana J. Čížeka iz Jarenine in brata blagopokojnega, dekana Rotnerja iz Skal, g. Preskarja, dekana braslovške dekanije, dr. Jančiča, župnika iz Sv. Petra v Sav. dolini, razne druge župnike, vso duhovščino domače dekanije ter drugo številno duhovščino. Pred duhovščino je stopala šolska mladina, gasilci in moški s krizem. Za duhovščino se je pomikal voz s kredo, nato voz z venci, potem sorodniki, sestra pokojnega dekana g. Grmovšek, šol. nadzornik g. Miloš Grmovšek, sodnik okr. sodišča v Mariboru g. dr. Slavko Grmovšek, in Slavica Grmovšek, učiteljica na Muti. Dalje predsednik bivše (Prosv.) zveze g. dr. Josip Hohnjec in njegov brat Anton Hohnjec, ravnatelj jetnišnice v Mariboru. Sledili so zastopniki oblasti okr. načelnik Viher, okr. podnačelnik Leopold Eileta, sodnik Milan Tominec, občinski odbor z županom dr. Alojzijem Bratkovičem na čelu, zastopniki in uradništvo Okr. hranilnice z g. Lovrom Vaupotom na čelu, predstojnik okr. sodišča g. Potočnik in upr. šole Vrečko oba iz Šoštanja, dalje zastopniki in uradniki vseh javnih uradov. Sledile so usmiljenke in končno ženske. Tako lepega, velikega in častnega pogreba tukajšnje prebivalstvo ne pomni, saj računajo, da je bilo v sprevodu nad 3000 ljudi. Na pokopališču je po pogrebnih molitvah zapel moški zbor Vilharjevo »Žalostinko« in »Vigred se povrne«.

Zatem je na grobu g. župana dr. Bratkoviča orisal veliko pokojnikovo delo na kulturnem, gospodarskem in narodnem polju. Na krsto je začela padati prva prst; zgrnil se je nad njim hladni črni grob, pokrit s svežimi venci in šopki.

Mir njegovi blagi duši, preostatim pa naše iskreno sožalje!

Hinko Nučič 50 letnik

Te dni je slavil naš rojak gosp. Hinko Nučič, sedaj odlični član Narodnega gledališča v Zagrebu, svoj petdesetletni jubilej. Rojen je bil 20. aprila 1883 v Ljubljani, kjer je gimnazijo in se že kot šestnajstletni mladenič (1899) posvetil gledališču. Ostal je vse do leta 1912 član »Slovenskega deželnega gledališča v Ljubljani« in postal med tem že tudi režiser drame.

Nato je odšel leta 1912 kot igralec in režiser drame v Zagreb, kjer je ostal do leta 1918; nakar je bil pozvan v Ljubljano, da oživi novo slovensko gledališče, ki je bilo med vojno zaprto. Z njegovim sodelovanjem so odprli kmalu potem tudi današnje dramsko gledališče, ki je bilo prej nemško. Leta 1919 je osnoval tudi novo slovensko gledališče v Mariboru, katerega je vodil kot upravnik, dramaturg, režiser, igralec in scenograf do začetka sezone 1921-22 ko se je vrnil zopet v Zagreb.

Ime igralca Nučiča je ime umetnika silne volje in moči; človeka poštenjaka, ki gre s pravico in resnico. V njem je posebljena točnost in natančnost. Mož-beseda.

Do svojih podrejenih je bil vedno ljubezniv oče in skrben gospodar. Gospod Nučič je danes na vrhuncu svojega razvoja. Umetnik velikega formata. Prepričevalen in resničen. Vsek njegov lik je iz sebe izklesana podoba človeka, ki je prikazan z vsemi odtenki čustev in značaja. Nastopil je okrog 3000 krat v najrazličnejših vlogah od mladih junakov do karakternih starcev. Režiral pa je nad 200 raznih gledaliških tragedij, dram in veseliger.

Zagreb je ponosen na tega velikega umetnika in mi vemo, da je naš. Tok življenja ga je iztrgal iz našega gledališkega sveta in ga pritegnil drugam. Škoda za naše Narodno gledališče, če bo izrabil vse svoje umetniške sile drugje.

Gospodu Nučiču pa želimo za njegov 50 letni jubilej: Ostani še mnogo let zdrav in srečen na odru za katerega živiš — naš veliki umetnik!

Slovenci v Zagrebu

Danes, na belo nedeljo, imamo pri Sv. Roku zganjanje, saj obhajamo drugo obletnico, odkar imamo tukaj službo božjo s slovenskim petjem pridigo. Zahvaliti se moramo č. g. pri svetem Blažu, ki so nam dali na razpolago to malo ali lepo cerkvico na gričku nad Pejačevčevim trgom na razpolago. Obenem se zahvaljujemo vsem laikom in pa gg. duhovnikom, ki so na katerikoli način pomagali, da se vrši služba božja in da postaja sv. Rok vsak dan bolj poznan med našimi rojaki. — Pred vsem se pa moramo zahvaliti trem gospodom, ki so in ki še z velikanskimi žrtvami celo za svoje zdravje mašujejo pri nas. Prečastiti g. duhovni svetnik J. Kalan, g. dr. Knif in p. Gabriel Ceve so bili ogenj, okoli katerega se vsi zbiramo še danes. Oni so glavni začetniki, pa tudi nadaljevalci, tako da je postal sv. Rok vsako nedeljo zbirališče zagrebskih Slovencev. Bili so včasih težki časi, tako da je g. svetnik Kalan moral v cerkvi opominjati one, ki jih ni bilo, zakaj ne pridejo. Na Vel. nedeljo je bila cerkva premala in je morala dobra tretjina ljudi stati zunaj. Poleg lepih govorov p. Cevca pa privabi tolike množice tudi petje cerkvenega zbora, ki stalno napreduje.

Meseca aprila je bilo društveno življenje precej živahno. Slomskovo prosvetno društvo je igralo na tiho nedeljo Vombegarjevo »Vrnitev«. Velikanska je razlika med prvo predstavo, ki smo jo imeli to sezono in pa med »Vrnitvijo«. Igralci kakor gledalci so se popolnoma živeli v življenjsko dramo, tako da se je čutilo, kakor oddih, kadar je sledil kak veseljši prizor. — Društvo je dokazalo, da je zmoglo življenje in da stalno napreduje. Igri so prisostvovali mnoge odlične slovenske in hrvatske osebe in kritika v tukajšnjem dnevniku (Jutr. list) je s pohvalo omenjala kulturno delo mladega Slomskovega društva in je registrirala »Vrnitev« kot premiero slov. pisatelja Vombegarja v Zagrebu.

O veliki noči je počivalo vsaj na zunaj društveno življenje, zato pa so se peveci tem temnejši pripravljali za koncert Marijinih pesmi, ki ga bodo imeli v nedeljo, 30. t. m. v cerkvi sv. Katarine ob 5 popoldne. Iz naklonjenosti sodelujejo člani zagrebske opere gđ. E. Družović, gg. M. Šimenc in Bukšek. Pokroviteljstvo nad glasbeno prireditvijo pa je prevzel preč. g. kanonik Janko Barle.

Schichtov
RADION

DELUJE V KOTLU
KAKOR SOLNCE NA TRATI

R.14-33

Gospodinjski nadaljevalni tečaj v Čemšeniku

Pred kratkim se je zaključil zelo lepo uspeli tečaj, ki je trajal od novembra 1932.

Zvesti Bogu in slovenski zemlji

Pevski koncert koroških zborov

Zadnje čase slovenska pesem nad vse živahno doni po našem Koroškem. Naši bratje onstran Karavank spontano čutijo potrebo in željo po domači narodni pesmi. Za nas vse pa je to razveseljivo dejstvo, kajti dokler bo živela na Koroškem naša pesem in tako iskreno segala od srca do srca, dotlej smo lahko z vso gotovostjo prepričani, da se bo ohranila med koroškimi ljudstvom tudi narodna zavednost. Narod, ki prepeva in ljubi svojo pesem, ljubi tudi svojo zemljo in ljubi svoj materin jezik.

Kako živahno je razgibano kulturno življenje na Koroškem, o tem nam pričajo številne prireditve v najrazličnejših krajih. Na velikonočni ponedeljek so imeli pevski koncerte kar na treh krajih hkratu: v Velikoven, na Glinjah pri Borovljah in v St. Ilju, pa pasijonsko igro na prostem v Logi vasi. Na belo nedeljo pa nastopila v St. Lenartu domači zbor, ki se pravkar šele poživlja in sosednji brnški zbor, ki nam je vsem prav v lepem spominu z zadnje turneje po Sloveniji.

Ugodna prilika se nam je nudila, da smo mogli prisostvovati koncertu v St. Ilju. Na velikonočni ponedeljek so ob 5 popoldne nastopili združeni pevski zbori iz Loge vasi, St. Ilja in Bilčova pod vodstvom g. Pavla Kernjaka. Dvorana je bila nabito polna poslušalcev od blizu in daleč in še jih je moralo polovico ostati zunaj na prostem. Nastopilo je skupno 37 pevcev, ki so odpeli 16 večinoma pristnih koroških narodnih pesmi v harmonizaciji Deva, Svitaršiča, pred vsem pa Kernjaka. Nekaj jih je bilo med njimi še prav neznanih.

Zbor je bil zelo discipliniran. Odpel je večino pesmi v čisti intonaciji; čutilo se je, da peveci narodno pesem doživljajo, saj so bili oni sami tisti »muadi puabčci, Hanzeji, Lojzeji, Pavleji in Nolteji — sami slovenski fantje pri Dravci doma«. Sledili so pevovski v ritmu ter dali pesmam pravega izraza tudi z dinamičnimi sredstvi, kar je bilo tem lažje, ker so odpeli ves spored na pamet. Pred vsem so bili dobri basji, tenori nekoliko šibkejši. Pri umetnih pesmih (Bledi mesec), se je poznalo, da bo treba posameznim pevcem in zborom še šole in vežbanja, da bodo polagoma in stopnjeno lahko segali tudi po težjih umetnih skladbah. To je pa seveda stvar časa in vztrajnega dela. Njihovi dosedanjí uspehi pa so vsekakor hvalevredni in zaslužijo vse priznanje.

Zelo je navdušila Kernjakova: O te hujšem

nota, ki je podobna našim Veselim letnim časom. Burno odobravanje je žel venček narodnih »Ti puabčci je kna lumpej (Jes pa moj glažek se rada imava — s pripevkom: Jes pa koj luk, luk). Najčistejše in najbolj ubrano pa je zazvenel zbor v pesmi Dab' biva ljipa ura. Zadnji venček Bebenav je izrečno lokalnega značaja, opeva življenjske prilike za časa oskrbnika Bebenava, kar starejši ljudje še dobro pomnijo.

V odmoru je pevec in poslušavec pozdravil tajnik SKSZ g. V. Zwitter. Njegov pozdrav je izzvenel v pomenljive besede: Bratje, ljubite v tej svetovni disharmoniji harmonijo pesmi, ljubite našo narodno pesem, vztrajajte v veri do Boga in do naše zemlje!

Navdušenje in prisrčnost sta se stopnjevala še ob pozdravu nar. posl. g. župnika Starca in ob toplih besedah domačega g. župnika, ki se je iskreno zahvalil pevcem za njihovo požrtvovalnost, kajti čisti dobiček vse prireditve so namenili popravili Marijine cerkve na Humen. V dno srca pa je moralo ganiti slehernega, ko je po končanem sporedu mlado dekletce stopilo na oder pred pevce ter s preprosto nežnostjo kakršno premore samo čista otroška duša, zapelo: Rasti, rasti, rožmarin...

Bratje, Slovenci tam pod Dobračem in vi tam izpod lepe in Pece, pa vsi do Gospe Svete: Ljubite našo pesem, oklenite se svoje zemlje, čuvajte naše narodne svetinje še dalje! — B.

Težave delavstva Slovenske krajine

Slovenska krajina, 21. apr.

Veliko število našega sezonskega delavstva bo ostalo letos brez kruha, zakaj Nemčija jim je zaprta. Letos bo dobilo zaposlitve v Franciji okrog 500 delavcev, v naši državi pa nekaj čez 2500. Računajo, da jih bo ostalo brez dela okoli 5000.

Mnogi vidijo v rešitvi vprašanja sezonskega dela rešitev vse Slovenske krajine — pa se zelo motijo. Rešitve je treba iskati v spremenjenem načinu kmetovanja in življenja. Vedeti moramo, da je boja v tužno zlo, ki nam ne sme nikoli biti rešitev, marveč le začasno sredstvo v sil. Nujno je, da poklicani ljudje (zakaj odgovorni nič ne mislijo) začnejo reševati težavno in briško vprašanje našega kruha!

April zadnjih pet let

Ljubljana, 22. aprila.

Letošnji april je v pogledu padavin še prav skromen v primerjavi s padavinami zadnjih petih let. Letos smo imeli v aprilu že 16 lepih in sončnih dni, ugodnih za poljska dela, dočim je bilo druga leta nasprotno in je bilo vedno več deževnih dni, zato tudi več padavin. Letos je začelo deževati šele 17. t. m. ob 1.30 popoldne. Prva deževna perioda je trajala do danes, ko se je začelo po malem jasnit in je sicer še blede sonce okoli 10 dopoldne pokukalo skozi sivkaste oblake nad ljubljanske ulice in okolice. Megle so se začele dvigati in so se mnogi vrhovi pokazali v debeli snežni odeji. Popoldne se je žal začelo kisati. Horizont naokrog je bil še vedno močno zatemnjen. Začel je pihati severovzhodnik. Računati je, da se bo vendar vreme izboljšalo, kar so napovedovale za naše kraje tudi vremenske postaje. Te dni je vsega padlo 64.1 mm dežja, druga leta mnogo več. Barometer, ki je včeraj dosegel najnižje stanje, namreč 754 mm, se je davi začel naglo dvigati in je kmalu dosegel stanje 759.8 mm. Prav to utrjuje upanje, da se bo vreme izboljšalo. To kažejo tudi drugi pojavi, zlasti to, da pri nas temperatura ni padla pod ničlo, kar bi mogoče povzročilo hujši mráz. Kaka vremenska katastrofa, ki bi škodovala pomladanskim setvam, nasadom in pa kulturalam sploh, je za enkrat izključena. Mráz bi pač v prvi vrsti povzročil največjo škodo po vinogradih.

Močno je moralo snežiti zlasti po kočevskih in čabranskih krajih, kakor tudi v snežniških in javorških gozdovih, kjer je na mnogih krajih padlo snega do pol metra. Po Krasu je razsajala te dni huda burja. Najdalj je snežilo v kočevskih krajih, kajti še davišnji dolejški vlak s kočevsko garnituro je privozil v Ljubljano z močno zasneženimi strehami na vagonih.

Primerjava letošnjega aprilskega vremena s prejšnjimi je dokaj zanimiva. Vzemimo zadnjih pet let.

Leta 1928 je bilo le 11 dni brez padavin in to prve dneve v začetku in nekaj dni h koncu aprila. Bil je hud mráz in slana. Po vinogradih na Dolenjskem je mráz napravil ogromno škodo. Neprestano je lilo od 11. do 23. aprila. Bili so hudi nalivi, ki so povzročili tudi povodnji. Snežilo to leto ni. Padavin je bilo takrat 126.5 mm.

Leta 1929 je bil april prav vihrav in zloben rogovilež. Do sredi aprila so se menjavali deževni in sončni dnevi. Štirikrat je snežilo. Najhujše je bilo od 22. do 27. aprila. Sv. Jurij je bil v beli obleki. Mráz ni bilo in tudi slane ne. Zato so posevki in druge kulture izredno dobro uspevali, kar je pokazala tudi letina, ko je bilo vsega v izobilju. Padavin je bilo to leto aprila 156.2 mm.

Leta 1930 je bilo 19 dni deževnih, vsega je padlo 111.4 mm dežja. Snega ni bilo. Letina je bila nekoliko slabša ko prejšnje leto.

Leta 1931 je bilo prvih 13 dni menjajoče nekaj lepih, drugih deževnih. V drugi polovici aprila so bili le 4 dnevi sončni. Snežilo je 14. aprila. Padavin je bilo 117.1 mm. Letina je bila srednja.

Leta 1932 pa je bila prav nasprotno od letošnje prva polovica ves čas deževna. Deževalo je do 19. aprila. Snežilo je 8. in 9. aprila, toda snega je padlo za približno 2 cm. Od 20. aprila naprej pa je bilo izredno lepo. Ker je pritisnil mráz, je napravil mnogo škode na sadju, zlasti na češnjah, ki so slabo obrodile. Padavin je bilo tani 156.4 mm.

Tako sliko aprilskega vremena kaže primerjava vremenskih pojavov za zadnjih 5 let.

Snežni zameti v čabranskih krajih

Po poročilih, ki smo jih prejeli, so divjali silni snežni viharji v čabranskih krajih, kjer je padlo celo do 1 m snega. Avtobus, ki vzdržuje zvezo Ljubljana-Sušak, se je moral zaradi visoko zametenih cest vrniti in ni mogel premagati snežnih ovir, da bi dospel s potniki na Sušak.

— Pogreb + gosp. Anton Komatarja bo na Vrhnikih danes popoldne ob 4 in ne ob 3, kot je bilo pomotoma natisnjeno v osmrtnici.

— Odbor za postavitve spomenika Aristidu Briandu je poslal nabiralno polo za prispevke, s katerimi naj se postavi v Parizu spomenik velikega državnika. Nabiranje se vrši pod pokroviteljstvom francoske vlade, gospoda bana dravske banovine in Francoskega Instituta v Ljubljani. Prispevki se sprejemajo na francoskem konzulatu od 9 do 14 in v Francoskem Institutu od 10 do 12 in od 17 do 19. Imena vseh darovalcev se priobčijo v Uradnem listu Francoske republike.

— Velika ekskurzija na Poljsko. Za časa mednarodnega velesejma v Poznaniu od 4. do 16. maja t. l. priredi Poljsko-jugoslovanska liga v Beogradu skupno s »Putnikom« družbeno potovanje v Poznanj zvezan z obiskom Varšave, Krakova, Dunaja in sejma v Budimpešti. Cena vožnje od St. Lj. d. m. in do Budimpešte, prehrana ter vse drugo po programu stane v II. r. 4720 Din, v III. r. 3890 Din. Udeležniki tega izleta uživajo od svoje izhodne postaje do državne meje in iz Budimpešte po mariborskih železnicah in naših 50% popust. Odhod iz Maribora je 5. maja popoldne. Informacije daje »Putnik« v Ljubljani, Gajeva ulica 3, za nebotičnikom.

Spomladanske obleke

za gospode, površniki in velika izbira sukna

modernih vzorcev še vedno najceneje pri

Drago Schwab, Ljubljana

— Požar. Iz Središča ob Dravi poročajo: V noči na četrtek ob pol 1 je začelo goreti v gospodarskem poslopju posestnika Franca Tropa v Vordranci 35. Ker je bilo poslopje s slamo krito, so ognjeni zublji na mah zajeli vso streho ter se razširili tudi na zraven stoječo stanovanjsko hišo. Domači so si komaj rešili življenje, dočim je vsa živina in gospodarsko orodje zgorelo. Sreča v nesreči je bila, da je pihal severovzhodnik in da so bile slamnate strehe sosednjih hiš od dežja mokre, sicer bi bilo nesrečnih več posestnikov. Trop, ki je ob vso živino in ves inventar, trpi škode nad 50.000 Din, zavarovan pa je bil le za 15.000 Din; poleg tega pa je ni plačal zavarovalnice za tekoče leto in torej ne ve, kako bo zavarovalnica škodo plačala. — Posestniki, glejte, da boste imeli svoje zavarovanje v redu, ker ne veste, kdaj vas čaka nesreča.

— Pri podiranju smreke zlomil 7 letni fantek nogo. V četrtek popoldne so na domačiji posestnika Biaggiota v Strmacih pri Vačah podirali smreke. Pri delu je gledal tudi 7 letni domači sinček Franc, ki se je pa prepozno umaknil pred podiračo se smreko, ki ga je ujela in mu zlomila desno nogo. Nesrečnega fantka so takoj naložili na voz in odpeljali v Litijo, kjer so mu za prvo silo obvezali zlomljeno nogo in fantka odpremili z večernim vlakom v ljubljansko bolnišnico. Vsekakor je ta nesreča opozorilo staršem, da pri takem poslu ni dobro puščati otrok zraven, ker nesreča nikoli ne počiva.

STARŠI!!!

ki hrepene po sreči in zadovoljstvu v družini, morajo vedeti, čim opazijo na kakem družinskem članu sledi obraz, pomanjkanje teka, nervoznost, pogosti glavoboli, pomanjkanje spanja, lahko razdražljivost, utrujenost, da so to posledice slabokrvnosti. Preprečili pa bodo mnoga teška obolenja, ako takoj začno krepiti kri z železnatim preparatom, in to je »ENERGIN« za jajeenje krvi, živcev in teka. Zdravniki trdijo, da je za okrepitev otrok in odraslih dovolj 3 velike steklenice. Je do brega okusa, pijejo ga radi otroci in odrasli. »ENERGIN« se dobiva v lekarnah pol litra 35 Din.

— Župnim uradom in cerkvenim predstojništvom priporoča Jugoslovanska knjižarna v Ljubljani sledeča šmarnična berila za letošnji majnik: Pozdravljena Kraljica, šmarnice, spisal dr. J. Jerše (1931), vez. Din 30; Govori za majnik in stanovske družbe, govoril leta 1920 F. S. Finžgar, Din 20; Marija in sv. maša, šmarnice (1919), spisal Val. Bernik, Din 20; Lavretanske šmarnice, spisal dr. J. Jerše (1918), vez. Din 30; Znamenje na nebu, šmarnice, spisal dr. J. Jerše (1922), vez. Din 30; Šmarnice arškega župnika, razlaga lavretanskih listanj z življenjepisom bl. župnika J. Vianaja (1921), vez. Din 20; Marija v predpodobah in podobah, šmarnice, spisal J. Volc (1904), vez. Din 30; Mala cvetka Marijina sv. Terezija od deteta Jezusa in svetega obličja, spisal dr. M. Brumat, vez. Din 45; Marija, vzor krščanskega življenja, šmarnice, spisal dr. Fr. Krujc, vez. Din 22; Marijini govori, liturgične šmarnice, spisal St. Stančič, vez. Din 32.

Zobe lahko kupite

— pa ne svojih!

Izgubljeni zobje — izgubljena mladost!

Zobni kamen je večkrat kriv, da zobje izpadejo!

Iz apnenih soli, bakterij in glivic se naredi zobni kamen. Za zobni opravlja svoje uničevalno delo. Za to ne pomaga nobena navadna zobna pasta — tu pomaga samo Sargov Kalodont! Zakaj Sargov Kalodont je edina zobna krema pri nas, ki ima v sebi znanstveno priznani sulforicinov oleat po dr. Bräunlichu. On odpravi polagoma in zanesljivo zobni kamen in ne pusti, da bi se zopet napravil. Pravilna zobna nega je tale: po 2 x na leto k zobnemu zdravniku na pregled — po 2 x na dan Sargov Kalodont!

SARGOV KALODONT
Proti zobnemu kamnu

Dalje priporočamo tudi najnovejšo: Lavtižar Jos.: Marijina božja pota v Evropi, šmarnice (1933), vez. Din 35, in dr. Fr. Knific: Šmarnice Marije pomočnice, nevez. Din 12, vez. Din 20.

PROTI SONČNIM PEGAM? ...

— Življenjepis Ivana Vrhovca, zgodovinarja Ljubljane in Novega mesta, je zanimiva kulturna slika iz naše nedavne preteklosti, ki jo bo s pridom bral vsak izobraženec. Knjižico je napisal Vrhovčev sošolec in prijatelj, župnik Ivan Vrhovnik, izdala pa jo je s pomočjo mestne občine ljubljanske Zgodovinska sekcija Muzejskega društva za Slovenijo. Opremljena z več slikami stane v knjigarnah 20 Din, društveni člani pa jo dobe v muzejski pisarni za Din 15.

— Negospodarsko pa tudi krivično je za maj prepisovati Marijine pesmi, ko so že lepo tiskane. Zato si preskrbite lepo tiskano zbirke Marijinih pesmi. V zalogi (Ljubljana, Tabor 12) in v Jugoslovanski knjižarni se zopet dobi v drugi izdaji: Vzdihi po Materici. Paritura 12 Din. Sedaj izdani glasovi po 4 Din. Na tisoče te zbirke je po vsej Jugoslaviji in tudi izven nje. Pri skladatelju (Čukarica, Beograd) pa se še dobi novejša zbirka: »Mati objokanih«. Part. 12 Din. Pri vsaj petih izvedih se dobi znaten popust, ker glasovi niso posebej tiskani. V tej zbirki je tudi nekaj srčkanih za otroke. Pesmi so lahke, zelo pevne in našim ušesom tako dostopne, da je že marsikatera narodna postala in jo pojo mamice doma pa tudi fantje jih poživljavajo. Mnogo jih je prevedenih na srbski jezik, pa tudi Nemci so jih vzeli z dovoljenjem čez mejo.

Od leta 1813
odlično
belo platno

— Stanko Vurnik: Uvod v glasbo. Mnogo prezgodaj umrli znanstveni delavec dr. Stanko Vurnik nam je zapustil delo, ki je edino te vrste pri nas. Z najnovejšimi metodami nam odpira splošno umetnostna vprašanja in nas seznanja z bistvom glasbe. Strokovnjaki trdijo, da bi to delo tudi drugod, kjer je podobnih knjig že na izbero, našlo še svojo posebno vrednost. Cena lepo opremljeni knjigi, ki jo je izdala »Nova založba« v Ljubljani, je izredno nizka.

— Obisk starih bojišč svetovne vojne. Avtobusno podjetje J. Goričan, Tržič, priredi z 22 sedežnim avtobusom ogled raznih bojišč iz svetovne vojne in sicer je odhod iz Ljubljane v soboto, dne 20. maja ob 14 popoldne izpred kavarne »Evropa«. Iz Ljubljane, Vrhnika, Logatec, Planina, Postojna, Razdrto, Opčine, Trst (prenočišče). Dne 21. maja ob 8 zjutraj odhod iz Trsta v Monfalcone, Gradsko, Dobrdo, v Gorico. Ogled vojaškega muzeja, pokopališč, katakomb in bojišč okrog Gorice, iz Gorice v Kanal, Tolmin, Kobarij, Bovec, Predil, Trbiž, Belo peč, Rateče, Kranjsko goro, Jesenice, Kranj, Ljubljano. Prihod v Ljubljano 22. maja zvečer. Cena vožnji je zelo nizka, sprejme se samo določeno število potnikov. Zato naj vsakdo, ki se za ta ogled zanima, takoj pisмено zahteva informacije pri zgoraj navedenem podjetju.

Naznanilo

Zobni atelie Pirh Emil dentist-tehnik
so je preselil iz Rimsko ceste
sedaj Pred škofijo št. 21
hiša Strojarske trgovine »Pri Zvonu«, II. nadstrop.
Sprejema od 8 zjutraj do 5 popoldne.

— Zakaj v Rimske Toplice: Zato, ker najuglednejši zdravniki smatrajo to radio-aktivno termalno kopališče ogljenčeve kisline kot izredno uspešno pri najtežjih slučajih revmatizma, išiasa, ženskih bolezni, arterioskleroze, pomanjkanja teka, in ker je bivanje v Rimskih Toplicah zelo poceni. Zahtevajte brezplačno cenik od kopališke uprave.

— Lesna industrija. Zage za gutre, vodne, krožne v vseh dimenzijah izberete najugodnejše pri »Jeklo«, Stari trg.

— Birmanska darila: zlatnino, ure, najboljše nudi Jan, urar, Maribor, Glavni trg.

— U. F. negavice stalno v veliki izbiri na drobno in debelo pri tvrdki Karl Prelog, Ljubljana.

— Pri boleznih na ledvicah, v mehurju in debelem črevesu polajšuje »Franz-Josef«-grenčica v najkrajšem času tudi večje težkoče pri odvajanju. Spričevala bolnišnic potrjujejo, da je »Franz-Josef«-voda radi svojega olajšujočega učinkovanja brez bolečin prav posebno primerna za neprestano porabo pri mladih in starih. »Franz-Josef«-grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Kps 337/32-46.

V imenu Njegovega Veličanstva Kralja!

Sreško sodišče v Rogatcu je o obtožbi državnega tožilstva v Celju kot javnega tožilca zoper dr. Koltererja Franca, zdraviliškega šef-zdravnika v Rog. Slatini, radi prestopka zoper čast po § 302/II prvi nastavek kaz. zak. s tusodno sodbo z dne 10. XII. 1932 Kps 337/32-32 deloma spremenjeno z razsodbo okrožnega sodišča v Celju z dne 23. III. 1933 Kpr 72/33 razsodilo tako:

Obdolženec dr. Kolterer Franc, zdraviliški šef-zdravnik v Rog. Slatini

je kriv,

da je meseca januarja 1932 oklevetal državnega uslužbenca, bivšega ravnatelja zdravilišča v Rog. Slatini dr. Štera Franca glede uradnega poslovanja in obče s tem, da je sestavil, pustil razmnožiti ter razposlal nekaterim narodnim poslancem poslanico kot zapupno in v kateri je očital dr. Šteru, dolgotrajnemu ravnatelju znanega zdravilišča, celo kopico nepravilnosti pri gospodarstvu v upravi zdravilišča, imenuje njegovo gospodarstvo naravnost porazno in škodljivo za zdravilišče in da radi svoje nezmoglosti in svojega političnega prepričanja ni na mestu kot upravnik tako pomembnega zdravilišča.

S tem je zakrivil prestopke zoper čast po § 302/II k. z. prvi nastavek in se obsodi po § 302/II k. z. prvi nastavek z uporabo § 305 in 72 kaz. zak. na 900 Din denarne kazni, plačljive v enem mesecu po pravomočnosti sodbe, v slučaju neizterljivosti pa na 15 dni zopora, dalje po § 310 k. p. v plačilo stroškov kaz. postopanja z omejitvijo po § 314 k. p. ter po § 314 t. 2 k. p. v povračilo stroškov zastopnika zasebnega udeleženca.

V smislu § 305 kaz. zak. se nadalje odredi, da se ima sodba objaviti v Službenem listu Dravske banovine in v dnevnikih »Jutro« in »Slovenec« ob stroških obdolženca.

OKRAJNO SODIŠČE V ROGATCU,
odd. II, dne 6. aprila 1933.

Hotel „Turist“ - Bled

Lepe sobe, dobra pijača in kuhinja.
Cene nizke! Cene nizke!

Ostale vesti

— Evharistični kongres za Moste. Dne 18. junija, to je v osmini praznika presv. Rešnjega Telesa, se bo vršil za ozemlje bodočje župnije Moste pri Ljubljani velik evharistični kongres. Doslej se je vršila na to nedeljo le procesija, ki jo je prirejal salezijski Mladinski dom na Kodeljevem, letos se pa ta vsakoletna slovesnost razširi v velik evharistični kongres, nad katerim je prevzel pokroviteljstvo sam presvetli knezoškof dr. Gregor Rožman. Uvedla nas bo v kongres tridnevna, ki se bo vršila dne 15., 16. in 17. junija, a dne 18. junija bo dopolnilna slovesna pontifikalna sv. maša in govori, popoldne pa veličastna procesija z Najsvejšim po vseh Mostah. Podrobni spored bo objavljen v kratkem. Moščani se na ta veliki praznik pripravljajo že sedaj z vso intenzivnostjo.

— Na Trsat gremo — kdo gre še z nami? Posebni romarski vlak in polovična vozovna sta zagotovljena, ladja je pogojena, romarski list je v tisku, zadnji dan za prijavo je 10. maja — binkoštno soboto gremo. Izkaznice in vozne legitimacije dobimo po 10. maju iz Beograda, — v razprodajo (kakor nekateri žele) jih torej ne moremo dati. Kdor ne bo imel plačano do 10. maja, ne bo mogel z romi. Položnice v romarskem listu, kjer so vsa potrebna pojasnila in navodila, pošljemo zastopni. Pišite dopisnico na naslov: Romarski odbor pri »Sveti vojski«, Ljubljana, Dunajska cesta 17.

— Zaprta koča pri Triglavskih jezerih. Slovensko planinsko društvo sporoča, da se koča pri Triglavskih jezerih zapre dne 24. aprila t. l. Če želi napraviti kak večja družba izlet, naj se oglasi pri oskrbnici kočje Ivanki Zvan, Srednja vas v Bohinju.

PRISTNO DOLENJSKO VINO

nudi po ugodni ceni

VINARSKA ZADRUGA R. Z. Z. O. Z.

Kostanjevica na Krki.

Mali oglasi

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1'—; ženitovanjski oglasi Din 2'—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10'—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 5 mm visoka pešna vrstica po Din 2'50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Trgovski pomočnik

verziran v speceriji, galanteriji in manufakturji, deloma tudi v železnini, vešč slovensčine, srbohrvaščine, deloma tudi nemščine, že z nekoliko prakse, želi primerne zaposlitve. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4445. (a)

Mlada postrežnica

išče službe. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 4586. (a)

Kovaški pomočnik

z izvršnimi spricvali in podkovsko šolo, spreten, išče primerne zaposlitve. Stanislav Seljak, Podlipa št. 22, p. Vrhnika. (a)

Gospodinja

srednjih let, dobra kuharica, želi mesta k samostojnemu gospodu. — Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Skrbna gospodinja« št. 4582. (a)

Kuharica

varčna, vajena v župnišču, išče službo samostojnega gospodinjstva. Razume se tudi na poljska dela. — Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Varčna« št. 4568. (a)

Trgovski pomočnik

mlad, več mešane stroke, želi premeniti službo. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 4569. (a)

Čevljarški pomočnik

dobro izvežban, išče dela. Najraje v bližini Ljubljane ali Krškega. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 4411. (a)

Hlapec

vajen konj in vseh kmečkih del išče službo. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 4424. (a)

Gospodična

išče službo v trgovini ali delikatesi. Ni izsolana za trgovino, ampak dobro izurjena v spec. trgovini, ki jo vodi žena sama. Gre tudi na deželo. Vajena je vseh gospodinjstvih del in nekoliko šivanja. Nastopi s 1. majem. Cenji, ponudbe prosi Marica Dolmova, Krakovski nasip 16. (a)

Organist

event. cerkovnik, zelo dober igralec, s prav dobri spricvali in večletno prakso, išče službo. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Nastop lahko takoj« št. 3375. (a)

Samostojen krojač

ki bi opravljal službo hišnika, išče mesta kjerkoli v Ljubljani. — Naslov se izve v upravi »Slovenca« pod št. 4556. (c)

Kovaški pomočnik

začetnik, z dobrimi spricvali — želi zaposlitve. Dolenski, Mokronog. (a)

Postrežnica

poštena, snažna, išče zaposlitve za ves dan ali pa gre k otrokom. Zna nemško. Naslov v upravi »Slovenca« št. 4448. (a)

Mlado dekle

vajeno kuhe in vseh hišnih del, išče službo. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4429. (a)

Ekonom

želi primerno službo na večjem posestvu. Naslov v podružnici »Slovenca« v Celju pod značko »125«. (a)

Kmečki fant

ki je že sam vodil kmetijo, išče službo. Gre tudi za hlapca. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4496. (a)

20 leten mladenič

išče stalne službe h konjem. Je trezen in pošten. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4594. (a)

Šivilja

sprejme krpanje perila in druga popravila po nizki ceni. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Poštena in zanesljiva« št. 4546. (a)

Službo cerkovnika

iščem. Naslov pove upr. »Slovenca« pod št. 4603. (a)

Starejša prodajalka

zmožna slovensčine in perfektno nemščine, išče službo prodajalke, natakarice, v mlekarno ali tudi privatno. — Ponudbe na upr. »Slovenca« pod »Kavcija« št. 4598. (a)

Zaslugež

Posojilnica išče

delavne obiskovalce privatnih strank. Ponudbe z znamkami za odgovor nasloviti na: »Mobilna druga«, Ljubljana, pp. 307. (a)

Vajenci

Tapetniškega vajenca

sprejem. Avgust Pavle, tapetnik, Vegova ulica 10, Ljubljana. (v)

Učenko

zdravo, krepko, najmanj 15 let staro, s predpisano šolsko naobrazbo, katere bi pomagala tudi pri gospodinjstvu, sprejme trgovina z mešanim blagom v Ljubljani. Hrana in stanovanje v hiši. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Trgovina« 4560. (v)

Vajenca

poštenih staršev, s potrebno izobrazbo, zdravega in močnega, takoj sprejme trgovec z mešanim blagom Franjo Kac v Slov. Bistrici. Prosi pismene ponudbe. (v)

Dve učenci

se sprejemata v vpeljano ljudsko kuhinjo. Nastop 1. maja. Pismene ponudbe upravi »Slovenca« pod značko »Učenci« št. 4576. (v)

Čevljarškega vajenca

poštenih staršev, z dobro vzgojo — sprejme z vsoto oskrbo takoj Ivan Hafner, Škofja Loka 4. (v)

Vajenca

sprejme specerijska trgovina v Ljubljani. Ponudbe pod »Poštenost« št. 4613 na upravo »Slovenca«. (v)

Vajenca

za lončarsko obrt iščem. Martin Felician, Vojnik. (v)

Službodobe

Stalno službo

dobi tisti, ki lahko položijo v rentabilno podjetje kot kavčijo v gotovini 35 do 40.000 Din. Vloga popolnoma zaimljena ter v sukcesivnem mesečnem odplačilu. — Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Stalna služba« 4431. (b)

Upokojenec s pokojnino

se sprejme brezplačno kot hišnik na deželo, za oskrbo poslopja. Prosto stanovanje, kurjava in vrt. Prednost imajo ljubitelji narave in živali. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod značko »Zanesljivost« št. 4573. (b)

Prikrjovalka

moškega in damskega navadnega, kakor tudi finega svilenega perila (trikotaje) na tovarniški način, se takoj sprejme. Ponudbe na Aloma Company, d. z. o. z., Ljubljana. (b)

Regentin Delo

v teh težkih časih se mora najlažje dobiti v ustano vitivjo domače letarine. Mi damo vsakomur tekoče delo, ker smo odjemalci za pletenje, dobavimo prejo in izplačamo za izdelavo, kar dokazuje mnogo zahvalnih. V slučaju, da ne boste delali in zaslužili, se obrnite po gratis-prospekt na trdko Domata Pletarske Industrije Josip Tomazič, Maribor, Krekova ul. 16/II. (a)

Regentin Delo

v teh težkih časih se mora najlažje dobiti v ustano vitivjo domače letarine. Mi damo vsakomur tekoče delo, ker smo odjemalci za pletenje, dobavimo prejo in izplačamo za izdelavo, kar dokazuje mnogo zahvalnih. V slučaju, da ne boste delali in zaslužili, se obrnite po gratis-prospekt na trdko Domata Pletarske Industrije Josip Tomazič, Maribor, Krekova ul. 16/II. (a)

Regentin Delo

v teh težkih časih se mora najlažje dobiti v ustano vitivjo domače letarine. Mi damo vsakomur tekoče delo, ker smo odjemalci za pletenje, dobavimo prejo in izplačamo za izdelavo, kar dokazuje mnogo zahvalnih. V slučaju, da ne boste delali in zaslužili, se obrnite po gratis-prospekt na trdko Domata Pletarske Industrije Josip Tomazič, Maribor, Krekova ul. 16/II. (a)

Natakarica

z večletno prakso, nekaj kavčije zmožna, želi namješčenja takoj ali pozneje. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4585. (b)

Služkinjo

pridno, snažno, pošteno — išče mala obitelji. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4552. (b)

Mizarski pomočnik

išče službe; sprejme tudi drugo delo. Ponudbe na podružnico »Slovenca« v Trbovljah pod »Pomočnik«. (b)

Mlinarja

za trgovski valjni mlin, z dobrimi spricvali, in vajenca iz poštene hiše sprejemem. Rus Ivan. Grosuplje. (b)

Potnika

z nekaj kavčije, za prodajo pisarniškega predmeta, s prav dobrim zaslužkom, išče večja trdka. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod št. 4455. (b)

Sedlar, pomočnika

solidnega in poštenega, veččega tudi tapetniških del, iščem. Naslov v upravi »Slovenca« št. 4502. (b)

Gospodinja

izvežbano v gospodinjstvu in odličnem kuharstvu, z večletno prakso, iščem za prvovrstno gostilno v Ljubljani. Ponudbe z navedbo zmožnosti in pogojev na upravo »Slovenca« pod zn. »Naiboljša gospodinja« št. 4549. (b)

Mesarskega pomočnika

prekajevalca in zmožnega v sekanju, z dobrimi spricvali sprejme takoj J. Jelenc, Ljubljana VII, Celovška c. 54. (b)

Stalno službo

dobi, kdor položi 30 do 40.000 Din v dobro vpeljano obrtno podjetje v Ljubljani — proti mesečnim odplačili. Ponudbe pod »Garancija« št. 4600 na upravo »Slovenca«. b

Kuharica

ki bi morala opravljati tudi vsa druga dela v gospodinjstvu (poleti na deželi, pozimi v Ljubljani), se išče k zakoncu. Ponudbe z navedbo dosedanjih službenih mest na upravo »Slovenca« pod »M. H. 8«. (b)

Krojač, pomočnika

za fino delo sprejemem. Gorenc Leop., Zg. Šiška št. 217. (b)

Pouk

Šoferska šola

(bivša Camernikova šoferska šola) Ljubljana, Dunajska c. 36. Šola za poklicne šoferje in amaterje. Prospekti in pismenila zastoj in franko. (b)

Denar

Stalno službo

dobi tisti, ki lahko položijo v rentabilno podjetje kot kavčijo v gotovini 35 do 40.000 Din. Vloga popolnoma zaimljena, ter sukcesivno mesečno odplačilo. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Stalna služba« št. 4431. (b)

Posojilo

brezobrestno, dolgoročno, neopredelljivo — proti vključbi zaimci vsakemu članu Stavbna hranilnica in posojilnica »Moja dom«, Ljubljana, Tyrševa 31/I. d. (b)

Družabnika

s 40 do 50.000 Din sprejme dobro vpeljano podjetje v Ljubljani. Ponudbe pod »Eksistenca« št. 4601 na upravo »Slovenca«. (d)

6000 Din posojila

za dobo dveh mesecev, proti dobrim obrestim in jamstvom, išče podjetnik. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Nujno« št. 4606. (d)

Brezobrestna posojila

za nakup premičnin in nepremičnin, doto, razdolžitve itd., proti poročstvu, zaznambi ali vključbi dajejo: »Kreditne zadruge«, Ljubljana, pp. 307 Sprejmejo zastopnike. (c)

Za posojilo 5000 Din

plačam visoke obresti in dam sobo zastoj. Ponudbe prosim upravi »Slovenca« pod »Vknjižba« št. 4619. (d)

4000 Din posojila

iščem proti vključbi, za pol leta. Ponudbe prosim na upr. »Slovenca« pod »Plačam 20%« št. 4581. d

Objave

Pozor!

Prosimo, da nam oni, ki nam lahko nudi točne podatke, če možno, naslov bivališča, o 2. nov. 1932 izginuli Mariji Jereb, stari 24 let, ki je bila v nosečem stanju, iste izroči proti nagradi. Jereb, Pobrežje pri Mariboru. o

Naznanjam

slavnemu občinstvu, da sem odprl vinotoč. Košaki 30, Rupena — Maribor. (o)

se dobe v kakovosti kakor doslej

Najem

V nedeljo 30. aprila 1933 ob pol 14 se bo oddalo potom dražbe posestvo v Zagradcu št. 8, v zakup na licu mesta, za dobo 3 let. Posestvo obsega hišo, gospodar. poslopje, vrt, 5 travnikov in o njiv. Najmanjši letni ponudek 2160 Din. Ogled mogoč vsak dan. Zaku-podajni pogoji na vpogled pri sodišču, soba 32. (o)

250 Din mesečno

stane dvosobno stanovanje s pritliklin. in vrtom. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4559. (c)

Stanovanje

sobo in kuhinjo, poleg cerkve in tramvaja, oddam takoj ali s 1. majem. Planinšek, St. Vid 33 nad Ljubljano. (c)

Tri- in štirisobno

stanovanje s kabineti in pritliklinami — v bližini sv. Jožefa — oddam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4495. (c)

Dvosobno stanovanje

z vrtom oddam s 1. majem. Zg. Šiška 215. (c)

Dvosobno stanovanje

parketno, z vsemi pritliklinami, se odda. Zvezna ulica 35, Moste. (c)

Opremljena soba

s posebnim vvhodom se odda solidnemu stalnemu gospodu. Rimska cesta 12, pritliklje, desno. (c)

Štirisobno stanovanje

s kopalnico poceni oddam s 1. majem. Cesta v Rožno dolino št. 14, v vili. (c)

Gospoda

sprejemam na stanovanje v sredini mesta, mesečno za 140 Din. Naslov v upravi lista pod št. 4527. (c)

Sostanovalko

sprejemam. Naslov se izve v upravi »Slovenca« pod št. 4558. (c)

Opremljena sobica

s posebnim vvhodom in elektriko, se takoj odda stalni solidni osebi. Rimska c. 3, pritliklje. (c)

Stanovanja

ISČEJO:

Točen plačnik

išče dvosobno stanovanje. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod šifro »Od šiške do remize«. (c)

Opremljeno sobo

večjo, v strogem centru, pri zavedni katol. obitelji išče soliden gospod. Ponudbe na upravo pod »Štajerc« 4526. (c)

Stanovanje

dvo- ali enosobno s kabineto in pritliklinami — iščem za maj. Ponudbe z navedbo pogojev na upr. »Slovenca« pod »Uradnik« do 600-4596«. (c)

ODDAJO:

Opremljena soba

se odda gospodu s prvim majem. Poljanski nasip št. 10/II. desno stopnišče (Požar). (c)

Dvosobno stanovanje

s pritliklinami, balkon, lep razgled, ceno oddam takoj. Prešernova 20, Moste. (c)

Enosobno stanovanje

se odda mirni stranki na Podmilščakovi ulici 38 — za Bežigradom. (c)

Prazno sobo

veliko, parketir., z elektriko in poseb. vvhodom, oddam. Friškovec 6. (c)

Soba s kuhinjo

se odda za 15. maj ali 1. junij. — Rožna dolina VII/12. (c)

Pisarniške prostore

sredi Ljubljane oddam. — Naslov v upr. »Slov.« pod št. 2736. (n)

Skladišče ali delavnica

centrum mesta, ca 180 m², tudi deljeno, popolnoma suho in zračno, se odda s 1. majem. Vprašati v trgovini Zalta, Dunajska cesta. (r)

Gostilno in stanovanje

oddam v najem s 1. majem, eventualno prodam hišo. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 4589. (n)

V najem

oddamo s 1. majem t. l. v Majstrovici ulici 10 sledeče prostore: hlev za 9 konj prostora, 2 sobi za hlapce, nad hlevom velika shramba za seno, 1 delavnica 10x11 m, 2 šupi za vozove (priprav. za avtogaraže), 1 soba 4x4 m in velik zelenjadni in cvetl. vrt. — Interesente za vse prostore imajo prednost. Poizve se v mekarni na Miklošičevi cesti 7. (u)

Mali lokal

sredi mesta se takoj odda. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 4518. (u)

Trgovina

stara in dobro idoča, v industrijskem kraju blizu Celja, se vsled preselitve takoj odda v najem. Zaloge treba prevzeti. Potrebno 30 do 35.000 Din. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 4520. (u)

Trgovski lokal

prostoren, zračen, z velikim skladiščem, na zelo prometni točki v Ljubljani, takoj oddam, tudi z blagom vred. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod 10/4472. (n)

Špecerijsko trgovino

z inventarjem vred oddam v najem. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4444. (n)

Hišo

s trgovskim lokalom, trafikom, vrtom in travnikom, na najlepšem in prometnem kraju, poleg farne cerkve, v Dravski dolini, prodam ali dam v najem. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Ugodno« št. 4483. (p)

Hišo

eno- ali dvonadstropno, po vojni zgrajeno, v širšem centru Ljubljane — kupimo. Pismene ponudbe z vsemi podatki in najnižjo ceno na Zadrugo Poštni dom v Ljubljani. p

Majhno posestvo

s hišo ob glavni cesti, 5 minut od postaje Cirknice — naprodam. Naslov: Kaniža 22, pošta Pesnica. (p)

Kako so komunisti vrgli v zrak sofijsko katedralo

Iz zgodovine nam je znano dovolj političnih atentatov, katerih namen je bil odstraniti vladajoče osebe iz političnih ali drugih nagibov. V predvojni Rusiji je bilo izvršenih nebroj takih atentatov.

Atentat, ki so ga vprizorili komunistični teroristi v Sofiji dne 16. aprila 1925. leta je bil eden najstrašnejših v zgodovini sploh. Komunistični teroristi so zasnovali pravi peklenški načrt. Ustrelili so na ulici v Sofiji vrhovnega armadnega bolgarskega poveljnika generala Georgieva, dobro vedoč, da se bodo zbrali pri žalnem obredu v katedrali sv. Nedelje vsi predstavniki vlade, načelniki vseh oblastev, vojaških in civilnih ter morda sam kralj Boris. Le-tem vsem je bila namenjena smrtna obsodba. Zločinci se niso brigali za to, da utegne biti poleg teh še toliko drugih nedolžnih žrtev. Že radi tega dejstva in ker je bil atentat izvršen na posvečenem mestu, v cerkvi ob priliki službe božje, je zločin tem večji.

V svoj peklenški namen so si teroristi pridobili pomočnika v osebi cerkovnika, ki je pomagal postaviti peklenške stroje. Ob določen uri se je začela zbirati v katedrali množica dostojanstvenikov, žen in otrok. Kralj Boris se je zakasnil za nekaj minut ter tako ušel morebitni smrti. Nihče ni slutil, kaka nesreča se bo kmalu zgodila, koliko solz in gorja bo ta prinesla. Le krivci so nervozno čakali v bližini strašni trenutek.

Cerkvene obrede prekine nenadno strahoviti tresk, peklenški stroji so svoje delo temeljito opravili. Gramadna kupola katedrale ter del zvonika strmoglavijo na množico v cerkvi. Tam, kjer

je pred nekaj sekundami stotine duš sledilo po božno cerkvenim obredom, je nastala strahovita katastrofa, kakor pri najhujšem potresu. Stotine ljudi je bilo pokopanih pod ruševinami, drugi so se spustili v beg. Ranjenci ječe, deloma živi zakopani, visok prah nad razvalinami zastira pogled. Matere išče krčevito, ne vedo za usodo svojih otrok, stoječih na drugem mestu cerkve, polublasne od prestanega strahu in skrbi za svoje mile morajo jih odvesti s silo iz cerkve. Vsa Sofija je pokonci. Od vseh strani se valijo nepregledne množice proti trgu Sv. Nedelje, ki ga je oblast zaprla. Vsaka družina, iz katere je odšel kak član v cerkev Sv. Nedelje, je bila do skrajnosti razburjena. O obsegu katastrofe nihče ni mogel natančno poročati. Šele po velikem trudu je uspelo odkopati vse ubite žrtev, 148 po številu. Število ranjencev je doseglo 240.

Grozni atentat seveda ni ostal brez političnih posledic. Atentatorji, v kolikor so bili prijeti, so bili javno obsojeni Marko Friedmann, (židovskega pokoljenja), Koeff in Zagoreki. Nekateri so zbežali v tujino.

8 let je minulo. Katedralo so v tem času temeljito popravili. 6. aprila se je vršila v njej prva slovesna služba božja. Oficijsko blagoslovljenje pa je bilo 7. aprila na bolgarski praznik. Prisostvovali so vsi predstavniki vlade ter oblastev, šolski otroci, narodne organizacije itd. Da bi se ne ponovil kak atentat, je bila cerkev skrbno zastražena.

Otvoritev katedrale ima poseben pomen prav v tem času. Prav te dni je sobranje razveljavilo vse komunistične mandate.

Zaljubljena policijska stražnika

▼ New Yorku se je policiji posrečilo zalotiti tolovaje, ki so se specializirali v napadanju zaljubljenih parov v newyorški okolici. Navada je, da se ameriški zaročenci peljejo z avtomobilom v newyorško okolico in tam prebijejo popoldne v naravi. Pogosto so roparji napadli te žrtev ljubezni, jih oropali in ugrabili tudi avtomobil. Navadno sta bila vedno po dva roparja, ki sta napadala. Newyorška policija jim dolgo ni prišla na sled, dokler se končno dva policijska stražnika nista domislila nekaj originalnega. Preoblekla sta se v moškega in ženske ter se odpeljala v okolico, kakor zaljubljen par. Posedla sta na travo in pripravila vse potrebno za južino, kakor to delajo posetniki narave. Kmalu je pridrvel po cesti eleganten avtomobil, iz katerega sta izstopila dva elegantno obležena gospoda in zahtevala od zaljubljenecv briljante, zlatino in denar. Zaljubljenca sta se seveda prestrašila in on se je dal od roparjev preiskati žepe. Tedaj je junaška ženska prisilila roparju strahovit udarec pod brado, tako da se je ta zgrudil na tla. Seveda se je tedaj ojunčil tudi pokrovitelj nežnega spola in vrgel na tla drugega tolovaja. Kmalu sta bila oba tolovaja uklenjena in »zaročenca« sta ju veselo odpeljala na newyorško policijo.

Po jedi počivaj!

Neki zdravnik piše o prebavi in potrebnem počitku: Po jedi so vsi prebavni organi obteženi in morajo zelo delati. Da lahko prebavo točno izvršijo, jim je potrebno več krvi, ki se prelije od mišičja in možgan vanje. Prav radi tega, ker je za časa prebave v možganih in v mišičevju manj krvi, čuti človek po jedi potrebo po počitku. Zato mora človek po jedi telesno in duševno mirovati. Tako priljubljeno spanje po kosilu ni vselej priporočljivo. Posebno ljudje, ki delajo duševno, naj se nikar ne privoščijo spanja po kosilu, ker to spanje pospešuje nabiranje nezdrave masti. Že ležanje samo ovira prehod prebavljene hrane v črevesje in tudi hrana sama ne pride popolnoma v dotiko s stenami želodca. Priporočljivo pa je, nasloniti se v naslonjač, napreti oči, da se živčevje tako popolnoma pomiri in popusti. Kdor to stori se bo v kratkem času čutil po jedi okrepčanega in bo lahko kmalu šel zopet na delo. Zamujenega ponočnega spanja ni mogoče nadomestiti s popoldanskim spanjem. Popoldansko spanje je radi prebave nemirno. Poleg tega moti spečega okolica, ropot itd.

Če vzameš po kratkem odmoru po kosilu čašo kave ali čaja ali pa če pokadiš cigareto ali lahko cigaro, ti to ne bo škodilo, ker posebno čaj in kava olajšata prebavo. Že v starih časih so spoznali, da je treba po jedi počivati. O tem nam priča razni pregovori in reki.

Velikonočna idila.

Davčna bremena

»Revue Mondiale« je zbrala zanimive številkice o mednarodnih davčnih bremenih. Vsi podatki se nanašajo na leto 1932. Če označimo davke, ki jih plača povprečen Francoz, s številko 100, potem

priide na nemškega davkoplačevalca 97,5, na Angleža 91,2 in na Američana v Zedinjenih državah 53,7. To pomeni, da trpijo zmagovalci in premaganci (z izjemo Amerike) enako na posledicah vojne. Če izrazimo davčna bremena prebivalstva omenjenih držav v delovnih urah, ugotovimo, da mora delati vsako leto za davkarjo Francoz 50 dni letno, Nemec 49 dni, Anglež 46 in Američan 26 dni. Francoz in Nemec žrtvujeta davkarji več kakor četrtino svojih dohodkov, Anglež eno desetino in Američan eno osmino.

»Ali je to Mars?« je vprašala mlada dama profesorja, ko je gledala skozi daljnogled zvezde. »Ne,« se je nasmehnil zvezdoslovec. »To je Venera.«

»Zares?«, se je začudila dama. »Kako ju morete ločiti med seboj na takšno razdaljo.«

O usodi angleškega polkovnika Fawcetta, ki je bil pred leti odšel raziskovat neznana ozemlja ob gornjem toku reke Amacone in njenih pritokov, ter potem brez sledi izginil, se je bila v zadnjem času razširila vest, da še živi. Sedaj pa se je vrnila genoveška amaoonska ekspedicija, ki ji je načeloval zdravnik dr. Gerard, in ta je čisto drugega mnenja. O tem poročajo:

Namen genoveške ekspedicije je bil, da na mali ladji »Sita« prodre v divje in povsem neznane pokrajine, kjer se je bila izgubila zadnja sled za polkovnikom Fawcettom, ki naj bi po eni zadržnih vesti živel kot spoštovan ujetnik nekega pragozda.

negi plemena. Po tem, kar je ekspedicija dognala in zvedela, je to žal izključeno.

Plemina Mundurnov, Parindintinov, Apiakov in Tapanšunov, ki žive med Rio Madera in Rio Tocantim, so divja in se jim ni mogoče približati. Italijanska ekspedicija je imela srečo, da je našla na nekega Braziljanca, Barretta po imenu, ki ji je pomagal naprej. Ta Barrett se zdi kakor podoba iz starih indijanskih povesti: Pred leti so ga bili divjaki ujeli in mu prisodili smrt na grmadi; rešil se je tako, da se je oženil s hčerjo nekega plemenskega poglavarja. Poslej uživa med domačini kot edini belec zaupanje in spoštovanje, še več — velja za nekronanega kralja amaoonskega pragozda. Dejansko se mu ne godi slabo. Za gumi, ki mu ga prinašajo divjaki, daje čisto malovredne stvari: steklene verižice, žepne nože in podobno.

Pod vodstvom tega Barretta je dospela italijanska ekspedicija brez ovir do rek Curarā in Tabajoz, kjer imajo že več let svojo misijonsko postajo nemški frančiškani. Tudi za le-te pomenja Barrett edino zvezo z zunanjim svetom. Braziljanece prihaja na postajo vsake tri mesece, da prevzame tamkaj gumi, ki so ga bili zanj oddali domačini. Obenem prinese osamljenim bojevnikom krščanstva pisma in časopise in obenem vesti o najnem svetu za neprodinim zidom pragozda.

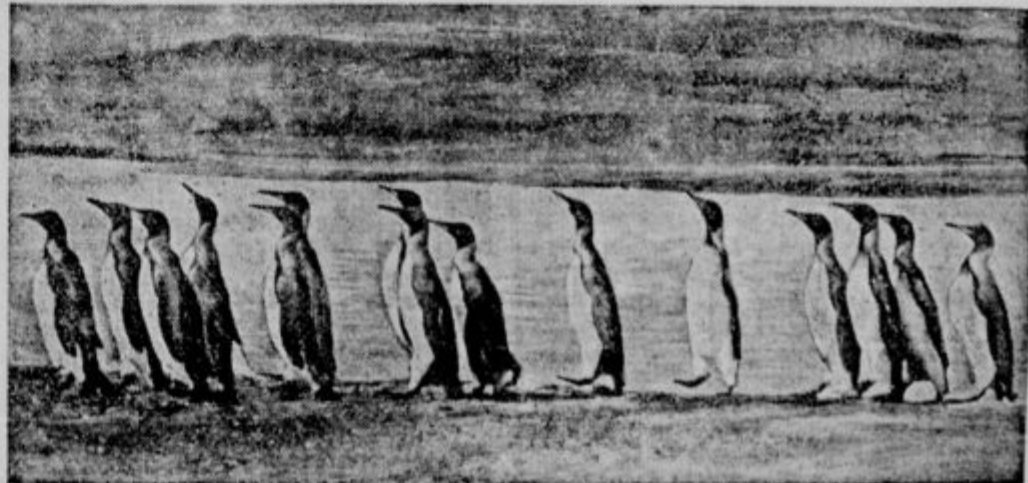
Ta izkušni mož je dejal, da usoda polkovnika Fawcetta ne more biti drugačna, kakor drugih belecev, ki so se upali predaleč ob Amaconi, dasi sove za to ni mogoče podati neposrednih dokazov: domačini so ga požrli. Tudi frančiškani so mnéjja, da je to še najbolj verjetno. V tem jih potrjujejo lastne izkušnje. Enega izmed njihovih sobratov je zadela enaka usoda. Tri leta je bil uspešno oznanjeval besedo božjo. Tedaj ga je neko oddaljeno pleme povabilo, da bi prišel za veliko noč k njim v pragozd in obhajal krščence. Misijonar se je odpravil na pot in domačini so ga sprejeli z vsemi častmi; trumoma so se zbirali k njegovim pridigam, ko pa se je hotel posloviti od njih, so ga zgrabili, zvezali in odvekli v goščavo. Tam so napravili grmado in misijonarja po prastarih ljudskih obredih zaklali, spekli in požrli.

Na Barrettov ukaz — Barrett si pokori domačine, če treba, na surov, brezobziren način — so se zbrala v ekspedicijskem taboru razna pragozda plemena. Dr. Gerard jih opisuje kot uboga, degenerirana bitja, ki nosijo na sebi strašna znamenja močvirne mrzlice in boleznih beri-beri; stoje na najnižji razvojni stopnji. Njihovo orožje so kameniti noži in kopja, z loki pa prožijo zastrupljene pšice. Hodijo skoraj popolnoma nagi. O ostalem svetu ne vedo skoraj nič, a silno so radovedni. Ta lastnost jih je gnala v bližino ekspedicije in nagnila dr. Gerarda, da je napravil par kilometrov dolg film. Nazadnje so ponudili, da prirede za film pravo kanibalsko pojedino: bili so hudo užaljeni, ko je ekspedicija njihovo ponudbo oddlonila.

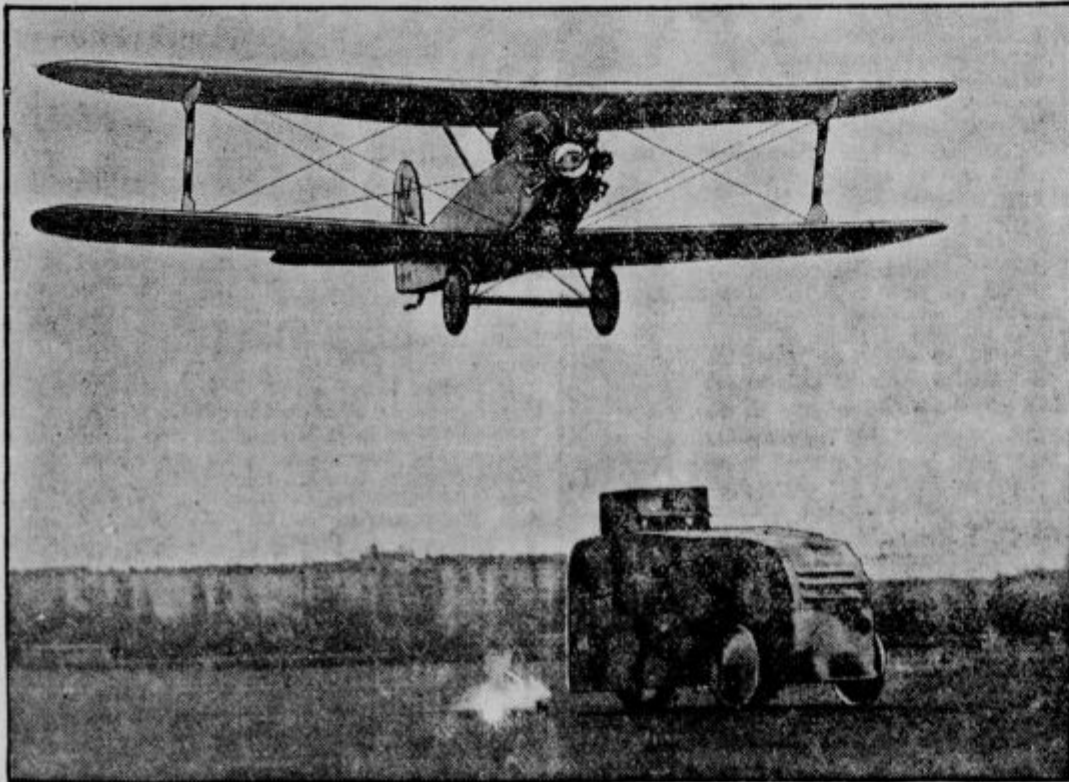
Bencina je samo še za 20 let

G. Gartias, strokovnjak v petrolejskih zadevah je preračunal, da znašajo zaloge petroleja na vsem svetu 24 milijard in pol sodov (vsak sod drži 151 liter). V letu 1932 je svet porabil 1,2 milijarde petroleja, to se pravi, da bodo zaloge petroleja v 20 letih pošle. Morda bo podjetni zemljan med tem časom odkril nove petrolejske vrelce. Kljub temu pa se mora človeštvo čimprej pripraviti na to, da prične krmiti motorje s kakim drugim gorivom.

Anica bi rada študirala. »Rajši poroči se!« ji svetuje mati. Možje dajo prednost neumnim dekletom! »Da, mama. To je bilo v tvojih časih... Danes je drugače!«

Pingvini na poboda.

Dve pošasti iz bodoče vojne. Letalo obstreljuje tank.

DELA VSKI VESTNIK

ŽENA IN DOM

Vstajenje slovenskega delovnega ljudstva

Praznik Kristusovega Vstajenja obhajamo zato, ker verujemo, da je Kristus vstal in ker verujemo, da bo po tem Kristusovem Vstajenju vstalo vse človeštvo. Da, vse človeštvo in tudi naše slovensko ljudstvo bo vstalo. Vstalo bo iz teme nevere, iz nadlog in težav, iz objema pijavk in oblasti krivih prerokov.

Praznik Vstajenja ni praznik mehkega in sladkega upanja, ampak praznik trdne vere in globokega prepričanja. Kristus je vstal. To je naša jasna in glasna izpoved, to je naš nazor in naše prepričanje, to je naš jasn program in naš temelj. Na tem temelju bomo gradili dalje trdno po začetni poti, kajti »druga temelja ne more nihče položiti, razen tega, ki je položen in ta je Jezus Kristus« (1 Kor 3, 11).

Praznik Vstajenja pa je tudi opomin k delu in žrtvovanju. Kristus je pokazal, da je pot do Vstajenja težka, polna naporov dela in trpljenja in da gre preko Kalvarije, križa in smrti. Tudi naša pot bo vodila do uspeha le, če bo

spremljana od intenzivnega dela, od zatajevanja in premagovanja ter od pripravljenosti tudi za popolno žrtvovanje samega sebe, za idejo vstajenja slovenskega delovnega ljudstva.

Praznik Vstajenja pa nam tudi kaže, kje je edina rešitev iz splošnega nereda. Kakor izvira vse iz Enege, tako se zopet vrača vse v eno in le v tem Enem najde vse svoje rešitve — to je v Kristusu, Bogu — Človeku, Kralju vseh kraljev, Delavcu vseh delavcev. Zato pa razpršimo meglo okoli sebe, da nam ne bo zastirala svobodnega in jasnega razgleda, bodimo samostojni in ne pustimo si vplivati od hujskačev, bodimo katoliški Slovenci vedno in povsod. Črpajmo nove sile in moči samo pri svojem vrelcu — v naukih Kristusa in Njegove Cerkve. To je edina rešitev, da vse dogodke v kulturnem, političnem in tudi gospodarskem polju, ocenjujemo po svojem svetovnem nazoru in tako najdemo rešitve vseh važnih sodobnih vprašanj.

V tem znamenju je tudi rešitev in vstajenje slovenskega delovnega ljudstva.

Držimo se načel Kristusovih!

Današnji gospodarski in družabni sistem nam nudi sledečo sliko: Gospodarske krize so na dnevnem redu. V državah, ki plavajo v obliči premoženja in gospodarskih dobrin, brezposelnost stalno raste. Premoženje se kopiči vedno bolj v rokah nekaterih. Krog teh je vedno ožji, splošno obubožanje pa zavzema večji obseg. Tehnika se spopolnjuje, vedno več se producira, išče se sredstev, s katerimi naj bi se vzbujalo poželjenje konsumentov. Konsumenti pa ne morejo zadostiti tem poželjem, ker jim manjka sredstev. Gospodarska zmešnjava je vedno večja, zbežnost delovnih slojev je vedno bolj izrazita. Sedaj iščejo rešitve v fašizmu, sedaj zopet v komunizmu, pač: polna podoba nejasnosti, zato tudi velika nevarnost za človeško družbo.

Vse to znači in dokazuje, da je sedanjí čas težko bolan. V človeškem organizmu nastane bolezen takrat, če ni pravega razmerja in pravega reda med posameznimi organi. Bolezen je tem težja in za organizem tem nevarnejša, čim važnejši sestavni organ je obolen. Isto je s človeštvom.

Zato so nagel razvoj tehnike, družbo razkrajajoči nauki svobodomiselnosti, ki so do skrajnosti povzeli najslabše strani kapitalističnega sistema, ustvarili hude socialne razmere, ki so vrgle delavstvo v črno revščino, ga odtušile cerkvi in vrgle v naročje marksizma.

Ali tudi mi iščemo novih smeric, namesto, da bi se držali starih, preizkušenih resnic, naukov sv. evangelija. V sedanjí strašni zmedbi vseh pojmov in razmer mora naše delavstvo ohraniti jasn pogled in neomajno zvestobo Kristusovim načelom in katoliški Cerkvi. Brez tega ne bo šlo! Zakaj bi hodili po recepte in

zdravila k drugim skupinam, če je pa naš svetovni nazor dovolj močan in globok, da nas pripelje iz sedanjega zagata vsemogočih zmešnjav. Današnja kriza ima gotovo to enočno stran, da se bo delavce zavedel, da nima od nobene ničesar pričakovati, kakor samo od močne vere v Boga. — Ali trpimo delavci mogoče po nedolžnem današnji stisko sveta? Premisljimo! Naš Gospod nam je podal za vse naše življenje in mišljenje do najmanjših podrobnosti obrazložene nauke in nasvete. Ali se jih pa tudi vedno držimo?

Boriti se moramo povsod, da bomo ustanovili kraljestvo Kristusa, to naj bo naša naloga, naš cilj. Smernice poživljenega socialnega dela naj bodo: molitev, delo in žrtve, ki naj uvedejo v družbo več pravičnosti in več ljubezni, da premagamo duha golega materializma, ki zre v človeku samo primerno sredstvo za kopičenje lastnega bogastva in udobja, ne prizna pa v njem sebi enakega in pred vrhovnim Gospodom enakovrednega bitja.

Kristus je ogelni kamen, temelj, za stavbo pravičn in socialno urejeni človeški družbi. Kristus je danes vstal! To je klic veselja, klic zmage! Vse kar je Kristus učil, je dokazal in izpričal s svojim vstajenjem. Z vstajenjem Gospodovim je utemeljena naša vera in dovršeno je naše odrešenje. Zato lahko rečemo, da se nikjer v stvarstvu ne razodeva božja modrost, dobrotljivost, usmiljenje in ljubezen, pa tudi pravičnost in veličastvo tako jasno — kakor v trpljenju, smrti in vstajenju božjega Odrešenika.

Zato se mi delavci z vso dušo oklenimo Njega, katoliške cerkve in Njegovih namestnikov na zemlji.

Zavarovanje delavcev pri javnih delih

Kakor je že znano, je bil s Pravilnikom o podpiranju siromakov, nezaposlenih delavcev in v izvrševanje javnih del z dne 28. decembra 1932 dan Dravski banovinski kredit v znesku 4.000.000 Din za izvrševanje javnih del, predvsem v tistih pokrajinah, ki trpe radi elementarnih nezdoh (povaldnosti itd.). Ni pa bilo v navedenem Pravilniku omenjeno, ali so ti delavci zavarovani ali ne. Zadnji »Služben list« (29. kos) pa rešuje tudi to vprašanje in sicer na ta način, da so ti delavci zavarovani, toda le za nezdoh, ne pa tudi za bolezen. Na ta način seveda tudi svojci teh delavcev nimajo nobene pravice, zdraviti se na račun Okrožnega urada.

Kdo je moj pristojni zdravnik?

Neštetokrat se zgodi — posebno v Ljubljani in Mariboru — da člani Okrožnega urada in njih svojci v nujnih slučajih ne vedo, kdo je njihov pristojni uradov zdravnik in kje stanuje. Član se mora radi nujnosti zato obrniti na neuradovega zdravnika, da mu nudi zdravniško pomoč in prosi zato Okrožni urad, da mu povrne stroške. Urad mu teh stroškov seveda ne more povrniti in tako ima član čisto po nepotrebnem, toda po lastni krivdi, znatne stroške. Zato pa toplo svetujemo vsem članom Okrožnega urada, naj takoj poizvedo, kdo je njihov pristojni uradov zdravnik, da ne bo nepotrebnega razburjanja in stroškov.

Socializacija podjetij

Vir vsega zla je brez dvoma v tem, da je v rokah maloštevilnih ljudi nakopičeno ogromno bogastva, ki ga »mejo ti ljudje popolnoma svobodno, brez nadzorstva in brez vpliva družbe rabiti človeštvu v blagor ali pa v njegovo nesrečo. To popolno in neomejeno svobodo je rodil gospodarski liberalizem, na vso moč pa jo zagovarja in vzdržuje kapitalizem. Vsak producira kar hoče in kolikor hoče ter izhema delavce in konsumente kolikor le more. Vlada torej splošen nered, ki mora

nujno voditi v socialne revolucije in gospodarske krize.

Socializacija ali podružabljenje podjetij je eno najuspešnejših — če ne edino — sredstvo, ki more temeljito obračunati z gospodarskim liberalizmom in vsemi njegovimi posledicami. Misel socializacije povdarja in priporoča tudi papež Pij XI v svoji delavski okrožnici, kjer pravi: Po pravici se namreč zahteva, da se neke vrste dobrin izvzamejo zasebni lasti, kakršna se brez nevarnosti za občo blaginjo zasebnikom ne kme prepustiti. Socializacija je torej bistveni del katoliškega socialnega programa.

Za socializacijo je potrebno dvoje: Prvič, vsa važna podjetja imajo priti iz zasebne lasti poedin- cev ali kapitalističnih družb v last širših družabnih krogov, predvsem vseh tistih, ki so na takih podjetjih neposredno zainteresirani. In to so: delavci, konsumenti, občina in država. Vsi ti bi po svojih strokovnih organizacijah, združenih in organih vodili podjetja. Drugič pa je pri socializaciji bistvene važnosti enotna, po splošnih družabnih interesih zasnovana organizacija in kontrola posameznih podjetij ter celokupnega gospodarstva, ki bi uravnavala vse gospodarsko življenje po splošnih vidikih ter ga podredila splošnim koristim. Dokler tega nimamo, toliko časa sploh ni govora o socializaciji.

Tako izvedena socializacija mora biti prva točka našega programa. Kar je za celokupno družbo važno, to naj bo tudi last družbe, ki naj po svojih predstavnikih vodi in upravlja ta podjetja. Seveda ni s tem rečeno, da naj bi se posameznikom prav nič ne pustilo. Povdarjamo, da morajo za družbo važna podjetja preiti v last družbe, ne pa države. Kajti le zainteresirana družba more po svojih predstavnikih kar najbolj pravično in vestno nadzorovati in organizirati posamezna podjetja, da bodo čimbolj služila splošni koristi.

Drobne vesti v dveh, treh vrstah

Delavcem, ki so bili zavarovani pri »Bratovski skladnici« so zopet znižali pokojnine — zaradi »ravnotežja« pravijo. Upokojece je to znižanje obutno zadelo.

V Mariboru bodo imeli zopet dve novi tekstilni tovarni, ki bosta zaposlili preko 600 delovnih moči. — Tekstilne tovarne torej rastejo kot gobe, ker je delovna moč v Sloveniji najbolj poceni.

Vseled ukinitve prohibicije v USA se je tam razvila že velika industrija piva. Kakor poročajo, je izdelovanje in prodaja piva zdaj dalo že več desetstisočim brezposelnim delavcem zaslužek.

V letu 1931 je bilo v 18 državah zavarovanih 42 milijonov delavcev za slučaj brezposelnosti.

Kleparska delavnica

ANTON FUCHS

Gospodarska cesta št. 16 »pri Levu«

Vam izvrši vsa kleparska dela kakor tudi raznovrstne ravne strehe in strelovode prav po Vaši želji najsolidneje in po zmernih cenah.

Mati in doraščajoči otroci

Ko stopa sin v »nora«, hčerka v »nedorasa« leta, se začneja za starše, posebno za mater — nositeljico vzgoje, žalosti in skrbi polna doba.

Težkoče se pojavljajo večkrat že takoj po izpolnjenem 12. letu: Ugovarjanja, nepokorščina, muhavost, neprijaznost, zakrknjenost, razdraženost. Dokazano je, da takozvani »vzorotroci« v tej košljivi dobi le varajo in slepe svoje matere.

Vzgojne težkoče, ki se dogajajo, niso samo v otrocih, često tudi pri odraslih, ki so mnenja, da se še vedno lahko poslužujejo vzgojnih metod za »male otroke«. Ker pa se v tem slučaju nikakor ne more več razpravljati o vzgoji »malih otrok«, odgovorimo te metode popolnoma.

Sprememba tudi ni moči pojasniti izključno le z začenjanjem spolne zrelosti. Krize, ki trajajo po telesnem razvitiu, niso samo telesne, temveč tudi duševne. Dokler mati ne doume svoje nove vzgojne naloge — in, ker so ji zoreči otroci nekako odtujeni ter so stiske lastne mladosti izpuhtele iz spomina, je često težko spoznati prehod iz ene življenske dobe v drugo, — bo mati svojega lastnega otroka jedva poznavačo, obupana plašno ohromela.

So slučaji, ko v tej dobi otroka igrajo tuji ljudje — bodisi enake starosti, često nekoliko, ali pa znatno starejši prijatelji, katerim so otroci nekako podložni, proti katerih avtoriteti pa mati nima ničesar pripomniti, — veliko ulogo. Zaradi tega se čuti mati izpodrinjeno, odveč ali brez moči.

Matere, ki so nagnjene k potrnosti, ali pa se nahajajo celo v miru in prizanašanju potrebni življenski zarezi ter se jih vsled izgubljenega, prepotrebne poga poga loteva čuvstvo manjvrednosti — iščejo vzroke sprememb v boleznih meneč, da so otroci bolešno obremenjeni — neurotiki, nevrasiteniki, psihopati.

V družinskem krogu oddiha in miru želeč oče dregne često ob težkoče zorečih otrok. Mati, katere pedagoške sposobnosti so osumljene, naj za vse odgovarja. Tako v družini neredko zavladava razdor. Samozavest žene polagoma pada ter končno popusti.

Kakšno naj bo torej pravilno ravnanje matere z otroci v razvojni dobi? Predvsem mora uvideti, da se mora poslužiti drugih, povsem novih vzgojnih metod. Prijatelj, za katere se otrok navdušuje, mora strpljivo smatrati za sovzgojitelja ter v slučaju, da se pri istih boji kvarnega vpliva, mora otroka oddvojiti od njih. Otroku naj zaupa, a istočasno naj ga nadzoruje. Otrokovo življenje naj bo uravnano tako,

da se odigrava pred očmi staršev. Dom — v kolikor dopušča gmohte razmere — naj doraščajočim otrokom nudi možnost povabiti prijatelje na dom, da se medseboj porazgovore, zabavajo in, če si otroci zažele plesa, kdo jim naj ga brani? V dozorevajoči dobi otrok, naj bo dom res »dom«. Naziranja staršev, n. pr. »mi smo odrasli tudi brez tega itd.« — nikakor ne drži, tako mišljenje le potrjuje, da nedoletnih ne razumemo.

Naravno je, da otroci streme za notranje in zunanjo samostojnostjo, zato starši: nikar se ne vsiljuje, a nikar si ne odtujuje lastnih otrok! Mislite na to, da je zorečemu otroku potreben mir, tih kot, mislite na to, da si otrok želi imeti svoj zaklenjen predal ter par dinarjev v žepu. V izogib kraje gimnazijca ali pa takozvane »boljšee« hčerke, moramo krepko povdariti, naj starši skrbje, da ima otrok za malenkostne izdatke na razpolago vsaj malenkostno vsoto denarja. A popolnoma napačno je, če starši vohajo za vsakim izdatnim vinarjem, ker otroci: lažejo iz strahu ali pa si sploh ne upajo ničesar izdati.

Pod stalnim nadzorstvom se nikakor ne more razvijati takozvano »lastno življenje« doraščajočih. Poskušajte čimprej dovesti otroke do samovzgoje. Začetek in potek samovzgoje zavisi od nadarjenosti in slučajnosti. Deklice se k samovzgoji nagibljejo bolj, kot dečki.

Za samovzgojo je zelo priporočljiv dnevnik ter priložnost, da se otrok porazgovori. Razgovori izboljšujejo ter urejujejo misli. Seveda moramo čakati na prikladno priliko ter dati otroku besedo. Kljub nevednosti in razdrapanosti nedoletnih, so stiske istih zelo resne, zato jih morajo tudi starši vzeti za resne. Ne vedno starši, največje so prijatelji tisti, katerim otrok odpira svoje srce.

V tej dobi se mora bistveno skrbeti za pravilno porabo prostega časa, na primeren način porabljen čas pospešuje zdravo razvijanje. Priporočljiv je takozvani »vzgojni presledek«, v katerem se more nedoletni odpohiti, ko se nad njim ne izvajajo pedagoške naloge. Tako n. pr.: Potovanja in sport v krogu po starosti in mišljenju enakih.

Vzgoja naj se menjuje z vzgojnimi presledki. Če pa je mati uvidelna ter za prilagoditev v nove razmere dovolj prožna, je v veliko oporo lastnih otrok. Pomaga jim oblikovati značaj ter jim z razumevanja in ljubezni polnim ravnanjem zna pokazati smernice pravih poti in dolžnosti.

KUHINJA

Ker je sedaj sezona pomaranč in limon, naj povem nekaj o njih.

Pomaranč in limone uživamo surove in kuhane. Vsled prijetnega duha se rabi od obojega sadu tudi olupke. Pri obrezovanju olupka treba vedeti, da moramo to storiti tako, da se ga ne drži bela kožica, ki je grenka. Odrežek olupka se rabi za v čaj, kuhano vino in jabolčni kompot. Prav na drobno sesekljani olupki nam služijo kot pridevek različnim sladkarijam, nadevom za potice in nadevom za druga močnata jedila.

Surovo uživanje teh sadov blagodejno vpliva na prebavo in pospešuje odvajanje. Posebno zvečer je nekaj koščkov pomaranče zelo priporočljivo. Sok pomaranč pa nam služi za različne jedi in pijače. Naj opišem nekatere.

Pomarančni kipek. ½ obrabane žemljice namočim v mleko. V kozici segrejem 2 dkg surovega masla. Temu pridenem sok ene pomaranče ter pustim približno pet minut na toplem, da se malo opari. Nato potegnem na stran, da se shladi. V shlaženo primešam 1 žlico sladkorja, 2 rumenjaka in pa od polovice pomaranče drobno rezane olupke. To mešam približno 15 minut, naker pridenem še iz dveh beljakov trd sneg, dve žlici orehov ali lešnikov in pa pol žlice moka. To vse narahlo zmešam in denem v pomazano obliko ter pečem približno ½ ure v srednje vroči pečici. Kipek nato stresem na plitev krožnik, potresem s sladkorjem in polijem z zgoščenim vinom (šato).

Pomarančna polivka. Tri majhne koščke sladkorja obdrgnem ob pomarančno lupino. V kozici

segrejem 2 dkg surovega masla ali masti, žličko drobnega sladkorja, da zarumeni, nato žlico moka in tri žlice drobtin. Ko zarumeni moka in drobtine, vlijem v to piščo četrt litra segretega vina, sok dveh pomaranč obdrgnjenih sladkor in dobrega pol litra tople vode. Kuham to zmes kakih 10 minut in pridno mešam. Ko je polivka ohlajena, jo dam na mizo k mesnim jedem.

Pomarančna pena ali šato. Za sok dveh pomaranč in ene limone rabim 10 dg sladkorja, tri rumenjake in osminko vode. To švrkljam v visoki in ozki posodi na ognju toliko časa, da se zgosti in speni. Ko zavre, je tekočina navadno dovolj zgoščena. Ta šato serviram lahko gorkega ali mrzlega. Gorkega dam takoj na mizo. Ako hočem mrzlega, denem posodo, v kateri sem švrkljala, v mrzlo vodo, in mešam še toliko časa, da se jed shladi. Ta pena je zelo lahka jed, a dovolj redilna in krepilna.

Praktični nasveti

Cesalne ščeti moramo večkrat oprati; postavimo jih za kratek čas v mlačno milnico, jih potem odrgnemo, izperemo v čisti vodi in denemo sušiti s ščetinami navzdol.

Zmeščane ščetine na vsakovrstnih krtačah postanejo zopet trde, če položimo krtačo za nekaj časa v mrzlo vodo, v kateri smo stopili galuna.

Naravne ali gumijeve gobe moramo dobro izplakniti, iztisniti in obesiti sušiti na zrak. Večkrat jih je treba izprati v mlačni slani vodi. — Umi-valne krpe večkrat temeljito operimo z milom in izkuhamo v vodi.

MODNE

NOVOSTI

Poklicno zaposlena žena nima časa za večkratno preoblečenje na dan in mora imeti obleko tako praktično zamišljeno, da ji služi enako dobro za poklic kakor tudi za obiske in vse mogoče druge prilike. Enako si more vsaka žena omisliti dopoldansko obleko, ki jo more brez pomisleka obleči tudi za izprehod, obiske in podobne prilike. Naša slika kaže par porabnih vzorcev.

Pozor! Pozor!

Dr. Ciril Potočnik

Dobri pastir

To je knjiga meditacij o Jezusovem življenju ki je izšla v treh knjigah. Obravnava vsa sodobna vprašanja, zelo primerna za postni čas.

Knjiga se naroča pri založnici t. j. v prodajalni Ničmanovi v Ljubljani.

Cena: Prvi zvezek broširan Din 38.— vezan Din 50.—. Drugi in tretji zvezek broširan à Din 40.—, vezan à Din 52.— po pošti 2 Din več.

ČITATELJEM ZA NEDELJO

V deželi vzhajajočega solnca

Težava je, če iščeš sadov na drevesu, ki stoji ob poti in ga je treslo že na stotine potnikov. In vendar Japonske ne bi rad primerjal s takim drevesom. Ta znamenita otoška dežela je močan, svež studenec, iz katerega se more napiti vsak, ki pride mimo. Vir ostane neizčrpen.

Ni jih bilo malo, ki so pisali o Japonski, več kakor o Indiji ali kakim drugi deželi na Vzhodu. Vsi najdejo vedno zopet kaj novega. Seveda je evropska domišljija marsikaj svojega pomešala vmes, tako da se Japonci po pravici marsikaj nad našimi poročili in pisateljskimi modrostmi smehljajo.

O tem smo si in si moramo biti na jasnem, da v tem majhnem, neprestano smehljajočem se narodu tiči več kakor zgolj veselje nad cvetlicami, poslikanim papirjem in lepo vezanimi dekliškimi prepasicami. Znano je, da so Japonci za Anglijo in Ameriko največja pomorska sila sveta in da so v obdobju vrednega izkoriščanja zapadne tehnike s lahkoto prekosili mnogo ponosnih evropskih dežel. Znano je, da ima Jokohama, vzhodni vogel sveta, ladjedelnice in dake, ki se morejo meriti z največjimi evropskimi lukami. Dalje, da japonski državniki in diplomati vsaj prav nič ne zaostajajo za evropskimi, da predavajo na njihovih univerzah moške svetovnega slovesa, da je njihova ljubezen do domovine, njihova ljubezen do žene in otrok naravnost temelj njihove vere in jim je prešla v mero in kri.

Tudi se moramo s spoštovanjem pokloniti njihovi vrljivosti, ki je prešla v pregovor, in njihovi samozavesti, kakor so nam mili posebno tudi po svoji navdušenosti ljubozni do narave.

Kar se tiče znanstvene vneme in znanstvenih uspehov, stoji na zavidanja vredni višini; kar pa teh znamenitih ljudi ne ovira, da ne bi v najnotranjši kamrici svoje duše vendarle ostali otroci in uživali pristnega veselja do duševne omame tudi nad navidezno docela nevažnimi stvarmi. To je veselje izobraženega in omikanega človeka nad vsem lepim, nad lepo obliko, ki ga osrečuje in očarava. Tako more v svoji prirojeni milini zaradi cvetja praznovati slavlja, po cele ure sanjariti pred zablji azalej, pred prekrasnimi krizantemami, pred kamelijami, cvetočimi črešnjami, glicinijami, peruniki in vrtnicami in se po cele dneve posvetovati s svojimi prijatelji, kam bi postavil svojo vazo ali svoje najljubše krivuljasto prtilikavo drevesce. In vse to ni nič narejenega, nepristnega, tudi ne zanos brsteče mladosti, to je srce, je vera, je čednost, je zavestna otroškost, negovana do visoke starosti.

Ta otroškost se zreali v japonskem dekletu, ki je po svoji ljubosti in lepoti sama kakor cvet in se pri svoji lahki hoji, v svojih svilenih prepaskah pozibava kakor metulj v zraku. To detinost najdeš tudi v starem junaku izpred Port Arthura in Čušime, v bojevniku, ki ve, da mora umreti za domovino kakor cvet, ki pade z drevesa, a nič manj v vojskovodji, ki danes razigran kakor otrok vihti veljavo cvetja, jutri pa se bo morebiti že pripravil za čarabirke.

Pa bodi dovolj! Rad bi se le skromno dotaknil najvišjih vrhov lepega in milega, kar sem bil doživel v Nipponu. »Deželi vzhajajočega sonca«, v njegovi čudolepi pokrajini.

Nikko.

»Nihče naj ne izgovori besede »lepo«, kdor ni videl Nikka,« pravi Japonec, in priznati moram, da nikjer na svetu nisem našel toliko prelestnih stvari, toliko slikovite milavnosti, toliko najčistejše skladnosti med naravo in človeškim delom, kakor v tem gozdnem nasadu, kjer se vsaka najmanjša čopičeva poteza z očarljivo milino dojmi našega srca.

Z marmorjem tlakana pota, sive granitne stopnice, z mahom obrasle stene, klasične kamenite svetilke, marmornate ograje, usločene strehe nad peštrimi lesenimi templji, umetno kovani kandelabri, pristo visoki zvonovi, bronaste kadilnice in vodni kotlički, majhni templji, rdeče skrinje in kipi po vseh kotih in vogalih, potem zopet šumeči

vodopadi, čudnoliki vodometi, koprenasti slapovi in rdeči, visoko vzneseni mostovi — vse to je na čudovit način pomešano med seboj in postavljeno v temnozeleni gaj, katerega mogočne jelke in cedre izpreleta mistika.

Romarji stopajo po stopnicah in stenah kakor majhno preseljevanje narodov, noseč v rokah modre praporce in daritvene cvetlice. Sredi gozda kleče pred skrinjo in žrtvenikom pobožni molilci in povzdiguje roke. Nad vsem pa se spreletavajo plice in metulji.

Ljubek doživljal mi je Nikko še prav posebno priljubil. Ko sem nekdo sam samcat pohajal po poteh, je prišel k meni kakor majhno dekletce in mi podarilo šopek cvetlic. Še danes mi je pred očmi prisrčen otroški smehljaj na njenih ustnicah, ki so bile rdeče kakor cvetje v njeni roki.

Spomnil sem se srečnih časov, ko sem bil še mlad hribovski kaplan in so mi otroci s cvetlicami nagajivo vsprli pot ter mi jih je nazadnje po pet viselo na vsakem prstu. Prevzel me je hrepenenje po času mojih prvih svečeniških let sredi pobožnega gorjanskega ljudstva moje domačije. Le da sem bil tamkaj zanje duhovnik, za to dete tu pa tu potnik. Rad bi bil mali deklici kaj podaril; a ničesar ni hotela vzeti, marveč me je zaupljivo prišla za roko in me vedla okoli grlica, gori k mišni hišici. Prišli so oče, mati, brat in sestra, vsi so se mi poklonili v pravem kotu in me vrljudo povabili, naj bom njihov gost. Na pragu mi je starejša dekle sezulo čevlje in mi prineslo šolne. Potem me je spremila vsa družina s velikimi častmi v ljubko sobico kakor za punčke, s stenami iz papirja in najtanjšo lesa. Pod je bil čist in pogrnjen z rumenimi rogoznicami. Sedež na blazinah okrog žerjave, smo potem pili čaj, s katerim je stregla hčerka na rdeče lakiranih pladnju.

To je bila zame srečna ura sredi tujega sveta. Še danes sem malemu otroku za to radost hvaležen. Čudno! Kako so si vendar otroci po vsem svetu podobni, kako brez strahu zaupajo neznanemu tujcu in se brez vsega zlega oprimejo njegove roke, kakor da bi bila cvetna veja njihove domačije.

Nara. Spominjala me je v majhnih posameznostih na ljubki Nikko, le da sem videl tu ves očaran jelene in srne, kako so v rajski zaupljivosti pohajali po stazah in potih, se mešali med romarje in moledujo za grizljaj sledili rikši. Docela krotki so, se dajo božati in jedo iz roke.

Tu v tem čarobnem parku si nisem mogel nič drugega misliti, kakor da te, drugače tako plahe živali verujejo v človeka in se v bratski ljubezni stiskajo k njemu. Nekoč sem bil v majhnem tempeljku sredi borovega gozda. Od praga sem se je oglasilo tiho stopicanje in puhanje; okrenil sem se in ravno še videl koso, ki je stala na pragu. Spomnil sem se ljubkih puščavniških legend in mislil sem na Franciška Asiškega. Tako dražestna je bila slika! Noben Schwind ne Schiell, noben stari ne mladi romantik ne bi mogel ustvariti prislejše gozdne pravljice. Vtis te tempeljske in gozdne idile v Nari je pa dobil svoj pravi pomen šele, ko je pod pobožno romarsko roko zadonel orjaški zvon sredi gaja in zamolklo in mogočno drhtel med prastarimi cedrami. Kolikokrat je pač ta zvon s svojimi bronastimi ustnimi klical v sveti tempeljski log prošnje in vzdih, hvalo in radost romarjev! Saj je tu že nad tisoč let zvest glasnik pobožnemu romarju v njegovi žalosti in veselju.

V Nari sem imel tudi majhno misijonsko-znanstveno razpravo z angleškim gospodarstvenikom. Govorila sva o ubožstvu misijonarjev. Menil je, da je vse to nepotrebno. Cerkev da je najmočnejša organizacija na zemlji, katere vpliv sega preko celega sveta; treba je samo, da bi svoj položaj gospodarsko izkoristila. Vsak misijonar je rojen prekomorski agent s stoletnim prvenstvom in izkušnjo. »Rim, Pij in tov.« bi bila prva, najboljša in najtrdnjša tvrdka na svetu. Potem ne bi bilo treba nobenega beračenja za noviče, nobenih puščic za milodare, nobenih škrahič. In katoliška cerkev bi stala na svetu na še vse bolj trdnih nogah. — Zares, sijajna misel! Le da je že tako stara kakor mošnjakar Judež, in bila bi tudi že davno izvedena, če bi se bil naš Odrašenik svoj čas peljal na Golgoto v udobnem Mercedesu.

Tako približno se je sukal pogovor. Zelo izobraženi mož se je dal rad prepričati in je slednjič napeto poslušal moje drobne doživljaje na misijonskih postajah vseh mogočih dežel.

Najbolj mi je ugajala kokoška zgodnica pri rjavih kapucinih v Delhiju. Imel sem sobo v pritličju z oknom na vrt. Na vse rano sem že sedel za pisalno mizo in delal. Tedaj je prišel častljiv brat in mi, opravičujoč se, naznanil, da bo mogel moje posteljo šele kasneje urediti. Okrog devetih dopoldne prihaja namreč običajno kokoš, da ravno na sredi slavnice znese jajce. Čakal sem in čakal. Res, kokoš je prišla počasi, oprezno skočila na posteljo, si sredi slavnice, ki si jo je v ta namen že davno priposvetila, uredila gnezdo in se mirno stisnila vanj. Ko je dovršila svoje dnevno delo in je ležalo jajce snežnobelo na rjavorumeni podlagi, je kokoš zletela na tla in odšla skozi vrata na plano. Kmalu nato je prišel brat, mirno vzel jajce, kakor se spodobi resnemu in vestnemu finančniku, nato uredil posteljo, jo pogrmil z rjuho in odelo ter odšel. — Torej niti lastne postelje! O prečudna milina kmetске narave in preprostega življenja. Zadovoljno sem se nasmešnil in se zopet lotil dela.

V Kiotu sem našel v krasnem templju Higašiju v neki kadi svitek črnih ženskih las; vrv je bila dolga sto in deset metrov in štirideset centimetrov debela. Štirikrat je bil tempelj uničil ogenj, a vselej so ga znova pozidali še vse lepše. Ob zidanjem zidanj so zaobjubile in dale pobožne žene svoje kite, da so iz njih zvili vrvi za dviganje težkih tramov.

Ni mi treba omenjati, da pomenjajo za nežno, majhno Japonko vranjčrni, umetno zviti in pogladeni blesteči lasje še danes najlepši okras. Bila je velika žrtve, ki so jo doprinesle one žene v svoji

globokoverni pobožnosti v počaščenje dedov in junakov svoje domačije.

Danes to seve zveni čudno, saj so v tem dolgi ženski lasje na Zapadu izgubili svojo ceno.

Pozabiti ne morem svojega bivanja v bolnišnici v Jokohami. Ležal sem tamkaj nekaj dni za posledicami javanske sončarice. Bilo je ravno v času, ko so cvetele črešnje. Japonske strežnice so okrasile posteljo in sobo s cvetjem, tako da se je vse svetilo in blestelo, njihove ljube roke so pričarale v mojo sobo mило japonsko pomlad. Ko sem se zbudil, sem videl okoli sebe samo sonce in cvetje, da sem se čutil kakor v japonskih nebesih. Še eno ganljivo majhno dogodbico bi rad povedal.

Na moji nočni omari je stala stara podobica Mater božje, ki so mi jo bile dale s seboj na pot tri prastare tete, med 80 in 90 poletji.

Dekleta, ki o krščanski veri in Materi božji niso imele nobenega pojma, so si dolgo ogledovale podobico in vprašale:

»Kdo je to?«

»To je moja mati.«

»Lepo mater imate. Toda zakaj joče?«

»Ker je v skrbeh zame.«

Niso moglo umeti, da imam kajakečo mater, prihajale so vedno znova in polagale sveže cvetje okrog podobice. Njihovega čudenja in vpraševanja ni bilo konca. Bil sem v vedno tesnejši zagati in ves ganjen nad tolikim sočutjem.

Ko so me nekega večera zopet vprašale, zakaj moja mati joče, sem moral slednjič vendarle priznati resnico. Pripovedoval sem jim o Odrašeniku in njegovi materi Mariji. In glej, njihovo zanimanje je raslo od ure do ure. Kmalu se je napolnila moja soba s trumo Japonk, ki so hotele vedno več slišati o tej lepi jokajoči Materi, ki ljubi vse ljudi. Nazadnje so imenovalle sličico Saint Mary in bile z njo čisto domače.

Ženska zvestoba

(Kitajska pripovedka.)

Pred več stoletji je živel na Kitajskem modrijan Tsua-jang-Tse. Oženil se je z lepo mladenko. Da bi se mogel popolnoma posvetiti modroststvu, se je preselil z ženo na miren kraj in odklonil visoke državne službe, ki so mu jih ponujali.

Nekega dne se je ves zamišljen sprehajal. Kar zapazi, da je zašel med številne grobove. Na nekem novem grobu je sedela mlada ženska v žalni obleki in je z veliko belo pahljačo — bela barva je pri Kitajcih znak žalosti — vztrajno pahljala okrog groba. Modrijan ves radoveden vpraša ženo, kaj namerava s takim ravnanjem. Joka je mu odgovorila, da krije grob zemске ostanke njenega moža, ki ga je nadvse ljubila. O, zapustil jo je, njeno življenje je strto za vedno.

»Toda, hči moja,« jo vpraša modrijan. »Kaj pa nameravaš s pahljačo?«

»Tako sva se ljubila,« mu odvrne žena, »da sem možu, preden je umrl, morala obljubiti, da se ne bom omožila, dokler se njegov grob popolnoma ne posuši. Sedaj pa,« je nadaljevala in pričela znova krčevito jokati, »sedaj pa se grob neče posušiti, dasi že več ur pahljam okrog njega.«

»Res si vredna usmiljenja,« ji odvrne modrijan. »Ali dovoliš, da ti pomagam? Grob se bo gotovo hitreje posušil.«

Vdova z veseljem sprejme ponudbo in poda modrijanu ravno tako belo pahljačo, kakor jo je imela sama. Modrijan pa je imel čudodelno moč, da je zarotil vetrove, in grob se je res prav kmalu posušil. Vsa srečna in vesela se je mlada vdova zahvalila modrijanu in odšla.

Zamišljen se je vrnil modrijan z belo pahljačo domov. Žena je postala ljubosumna in ga vprašala, kod je hodil. Povedal ji je, kaj se mu je dogodilo z vdovo in pristavil: »Vidiš, da so žene nestanovitne kot valovi morja. Dokler mož živi, so mu vdane, kakor hitro pa umrje, komaj čakajo, da se njegov grob posuši.«

Modrijanova žena je bila zelo užaljena zaradi teh besedi: »Ta vdova,« je dejala, »je sramota za ves ženski rod; krivično je, da sodiš vse žene po njej. Žena more dati srce le enemu; grob, ki krije moža, pokriva tudi njeno srce.« Vsa razjarjena izvije možu pahljačo iz rok in jo vrže v ogenj.

Kmalu nato je modrijan zbolel; vsa ljubezniva skrb in potreba njegove žene je bila zaman. Nekaj trenutkov pred smrtjo je poklical modrijan ženo k sebi in ji dejal: »Res škoda, da si uničila

S svojimi solzami se je torej žalostna Mati božja sama izdala, kakor se godi tudi med nami ljudmi, da spoznamo mater po njenih solzah.

Seveda se tudi meni ni bilo mogoče posloviti od Japonske, ne da bi bil pozdravil Fuzijamo.

Vsemu svetu je znan štiri tisoč metrov visoki orjak; teme mu pokriva sneg in z ramen mu valovi njegov kraljevi plašč iz temnozelenega brokata najbujnejšega rastlinja, katerega vlečica se izgublja daleč tam v plodni ravnini. To je središče te dežele, ki ima preobilje lepote in katero so prsti vsemogočnega Stvarnika očividno gnetli in oblikovali s posebno ljubeznijo in preudarkom.

Fuzijama je najsvetejša japonska gora. Pot nanjo vodi mimo templjev in svetilišev vse gori do vrha. Pobožni ljudje romajo gori in doli; to je ponos vsakega Japonca ter najlepše in najdražje, kar krije zanj njegova domovina. Vsi liriki jo opevajo, vsi epiki tko o njej pripovedke in legende; to je temeljni motiv vse japonske oblikovalne umetnosti in komaj najdeš kje zaslon, svetilko, vazo, krožnik ali karkoli drugega, kar ne bi na papirju in svilni, lesu ali bronu, porcelanu ali steklu v tisoč inših proslavljalo Fuzijamo!

Sveta gora ujame jutraj prve sončne žarke in zvečer počiva na njej najdlje zadnji škrlatni zublji.

To je najvišja, soncu najbližja gora japonskega otočja. Olymp dedov, neminljiva skalni grad cesarjev in junakov. K njej kopri Japoncevo domotožje, k njej se uteče vraga. Ko odhaja, ji velja njegov zadnji pogled, in ko se vrača, stoji že dolgo prej čisto spredaj na ladji in čaka na veliki trenutek, ko bodo njegove hrepenelce oči prvič zopet ugledale sneženi vrh ljubljene gore.

Razumljivo je to navdušenje Japoncev za to kraljevsko, lepo goro in njihova malikovalska ljubezen do nje, saj sem ob slovesu tudi jaz le težko odtrgal pogled od blesteče limbarske krone njene glave.

(Iz knjige nadopata dr. P. Klotza O. S. B.: Med templji in pagodami.)

pahljačo; kako prav bi ti služila sedaj!« Ko je to izgovoril, je modrijan umrl.

Krsta, v kateri so počivali zemski ostanki umrlega, je morala ostati v mrliški sobi tako dolgo, dokler viražarji ne določijo, kdaj naj se vrši pogreb. Vdova je jokala, da se je razgledalo po vsej hiši. Stevilni prijatelji in učenci nesrečno so prihajali vsak dan v hišo in tolažili neznosno vdovo.

Kljub neizmerni žalosti pa je ostala vdova vendarle ženska; od časa do časa je pogledala na lepega mladeniča, ki je bil med žalujočimi v njeni hiši. Po služabniku je poizvedovala, kdo je zali mladenič. Zvedela je, da je prišel iz daljne dežele; hotel je bil postati učenec njenega moža, pa ga je smrt prehitela. Vdova in mladenič sta se vsak dan srečala pri mrliči, njune misli pa niso bile pri rajnkem. Rože ljubezni so jima zakrivalo krsto.

Vdova je strastno hrepenela, da bi se kmalu poročila, mladenič pa jo je opozarjal na težkoče. Ni imel dovolj denarja za ženitnino; tudi se mu ni zdelo prav, da bi svatovski pod isto streho z mrličem. Toda vdova je imela dovolj denarja za oba; krsto so prenesli v lopo na koncu vrta. S tem so bile odstranjene vse ovire; kmalu so obhajali ženitnino z veliko slovesnostjo.

Ko je sedela srečna dvojica za svatovsko mizo, je mladenič naenkrat pobledel in omedlel. Nevesta se je zelo prestrašila, glasno zajokala in si veliko prizadela, da bi ga zopet spravila k zavesti. Stari mladeničev služabnik, ki je prišel na pomoč, ko je čul kričanje, je povedal, da njegovega gospodarja veselo leto enkrat napade taka omotica. »Ali ni pripomočka, da ga rešimo?« hitro vpraša nevesta. Služabnik pa ji odvrne: »Je pripomoček, toda samo eden, zelo težko ga je preskrbeti. V kozarcu vročega vina mu je treba dati možgane kakega človeka, da vse skupaj izpije. Poprej je njegov oče ukazal umoriti obsojenega hudodelca. Kaj pa naj tu storimo?«

»Ali možgani človeka, ki ni še dolgo mrtev, niso prav tako dobri?« vpraša vdova, ko se je hitro na nekaj spomnila.

»Da,« odvrne starec, »toda kje naj jih dobimo?«

»To je moja stvar,« je dejala žena, vzela sekuro in stekla v vrtno lopo.

Hitro je razbila pokrov. Zelo se je začudila, ko je slišala globok vzdih in videla, da je odprl mrlič oči in se počasi dvignil. »Ljuba žena,« jo nagovori umrli mož, »podaj mi roko in mi pomagaj, da vstanem!«

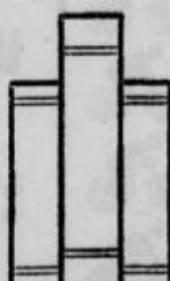
Žena se je kmalu otrsela strahu in se začela prav veselo hliniti. Ko se je mož vračal v hišo in se čutil, da se vrši na domu veselica, da žena ne nosi žalne obleke in da so spravili krsto v lopo, mu je žena z žensko prebrisano razvozljala vse pomisleke. Vendar pa je mislila, da je izgubljena, ko se je mož napotil v obednico.

Ženi je odleglo, ko je videla, da sta mladenič in služabnik izginila brez sledu.

Ko je žena zagotavljala možu večno zvestobo, ji naenkrat reče modrijan: »Ozri se!« Med vrati je stal ženin s starim služabnikom; toda prikazen je takoj zopet izginila. Tedaj pa je modrijan, povedal ženi, ki se je tresla od groze, da je on sam s čarovnjami vse tako uravnal, da bi preizkusil ljubezen in zvestobo, ki mu jo je žena priregala.

Zelo osramočena je odšla žena v svojo sobo in se zadavila s svilnato vrvico. Po pogrebu je modrijan zažgal hišo, zapustil za vedno tisti kraj in posvetil vse ostalo življenje učenju modrosti.

SALDA-KONTE
STRACE - JOURNALE
SOLSKE ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNICA
JUGOSLOVANSKE TISKARNE
PREJ
K. T. D.
V LJUBLJANI
KOPITARJEVA ULICA 6
IL NADSTROPJE

Najnovejši modeli dvokoles, otroških in igračnih vozil, prevoznih trikotnikov, motorjev in šivalnih strojev. Velika izbira.

— Najnižje cene. — Ceniki franco.

Tribuna F.B.L., tovarna dvokoles in otroških vozil
Ljubljana, Karlovaška cesta št. 4. 191

A. Senge:

Moderna pravljica

Nekoč... je bila lepa, bogata kraljčina, ki je živila s svojim očetom, kraljem, v gradu globoko v gori. Imela je veliko draguljev in čudovite črne lase, ki so segali do tal.

Vhod v goro je stražil strašen velikan, ki je ubil vsakega viteza, kaerikoli je prišel snubit kraljevo hčer. Pobil je že veliko princev. Nihče ga ni maral; tudi pritlikavec ne, ki so oddavna kopali v gori demante.

Kraljčina je z velikim hrepenenjem čakala na smelega knežjega sinu, ki bi zmagal stražarja, njo pa odvedel pred oltar. Kralj je bil dalje obljubil svoj krasni grad in pisane dragulje za doto. Mladi prestolonaslednik pa je hotel celo zmagovalca odpeljati k čakajoči nevesti v zlati kočiji. Vse so si tako imenitno zamislili in v vse podrobnosti pripravili; to naj bi bila sijajna svatba in popolno zmagovalstvo po dolgih dnevih nadlog — toda žal, da do tega ni nikoli prišlo. Kajti velikan je bil zviti in okrutni; kolikor koli plemenitih gospodov se je pomerilo z njim — vse je premagal. Ubil jih je enostavno in vrgel v Krokarjevo globel. Bilo je zelo žalostno.

V teku let je postajal srditi stražar vedno nevarnejši, dokler se nazadnje niso upali meriti z njim več ne grofi ne kraljeviči. Nikogar več ni bilo do gore s ščitom in mečem. In čez sto let je bila uboga, ujeta princezinja popolnoma pozabljena. Imeli so jo za mrtvo.

Po dva tisoč pešto mesecih je slišal slednjič o lepi princezinji in njenem čudovitem bogastvu neki reven, toda hraber baron, ki se je dolgo boril v tujih deželah. Ni dolgo prevdral, marveč je osedlal konja, vzel svoje orožje in jezdil pred vhod v goro. Komaj ga je orjak uzrl, ga je že začel zasmehovati in ves žareč od bojaželjnosti stopil iz svoje votline na plan. Razvil se je divji boj, ki je trajal tri dni in tri noči; kresale so se iskre in po dolini je grmelo. Toda ob zori četrtega dne je bil hudobnež slednjič premagan: kakor mrtev je telebil na tla. Zmagovalstvo je odkorakal plemeniti baron po čemnem hodniku — in glej: pred njim je stal mladi kraljevič in ga veselo pozdravljaj. Obleden je bil v sijajno modro uniformo, ki je bila okrašena s tremi vrstami zlatoblesetih gumbov. Vendar pa zmagovalca ni odvedel do zlate kočije, marveč v dolgo vežo, ob katere vhodu je bil pritrjen napis: »Prosjanje in krošnjarijenje prepovedano!« Pa tega naš baron ni opazil. Tudi ni ničesar zasumil, ko sta s opila v sobano, opeto z usnjem, in je bil na eni steni napis: Zatišno dvigalo za dobavitelje! Nasprotno se je veselil, ko sta se z nepopisno brzino vozila navzgor.

Zdajci je dejal princ ljubeznivo: »Tu sva!« Izstopila sta in stala pred kraljčino sobo. Zali deček je prijazno odprl vrata. S trdnim korakom je vstopil vitez.

Potem pa je osupnjen obstal. Kajti kaj so videli njegove oči? Kraljčina je sedela ondi, toda nikakor ne na zlatem prestolu, v dolgem oblačilu in z valovečimi črnimi lasmi — ne, sedela je na okroglem, sukajočem se stolu pred pultom, imela kratko ostrizene lase in pisarniško obleko po krojnih vzorcih, in šminkala si je ustnice a la Lillian. In poleg telefona je stala s eklenica vodikovega dvokisa.

»Zelite?« je vprašala, ko je odložila klinček za šminkanje.

Vitez ni odgovoril. Njegov molk je bilo v prvi vrsti pripisati okolnosti, da mu je zastala sapa. Šele čez dolgo časa je negotovo izjavil:

»Osvobodil sem te, plemenita kraljčina, in prihajam, da te poročim! — Samo ne razumem prav, kaj se tukaj... eh... dogaja?«

Peči, štedilnike, stensko oblogo

dobite najceneje pri

Keramični zadrugi
Ljubljana, Tesarska ulica 5
Telefon 27-69

Gospodarska zveza, Ljubljana

R. Z. Z. O. Z.

Prodaja deželne pridelke, žito, mlevske izdelke, seno, slamo, kolonijalno in specerijsko blago, kmetijske stroje in orodje, umetna gnojila, cement, premož itd.

Pred nakupom si oglej nova chrom-poniklana

PUCH-kolesa!

Ugodne cene in plačilni pogoji.

Ign. Vok, Ljubljana
Tavčarjeva ulica štev. 7

Spedijsko podjetje

LJUBLJANA

TELEFON ŠTEV. 20-60 IN 31-60

Kraljeva hči se je smehljala.

»Res ne?« je menila. »Ali morda niste opazili, dragi baron, da smo... hm... da smo imeli revolucijo? — Tu sem... hm... za tipkarico!«

»In jaz sem dvigalni sluga,« je pripomnil princ in slekel svojo blestečo suknjo. »A bodi Bog zahvaljen — slednjič vendar zopet enkrat ujec iz USA.«

Zgrožen je strmel vitez na pikolovo monturo.

»Kje pa je... eh... dota?« je mukoma vprašal.

Princezinja ga je pogledala tako nekako, kakor bi bil Aleksander Veliki pogledal generala, ki bi bil z dežnikom vstopil na električno cestno železnico. Potem je odgovorila lakonično:

»Fuč! — Začasa inflacije, dragi baron!«

Dragi baron se je sesedel na papirni koš. »Pa dragulji?« je jecljal ves prebledel.

Malomarno je začela princezinja iztikati po svoji torbici.

»Tu-le so zastavni listki. Saj smem pričakovati, da jih boste... hm... čim prej rešili?«

Odgovor je bil stok. Plemeniti vitez je napeto premišljal, če se sme ob takih okoliščinah sploh poročiti — ali pa naj se reši z obolenjem za malarijo.

»Kako pa je... eh... s pritlikavci?« je poizvedoval po dolgem prestanku. »Ali še kopljejo demante?«

»Zalibog ne!« je stvarno odvrnila dama. »Vzlic preusmeritvi na črni demant moremo osebje komaj še zaposlovati. Naši proizvodi nimajo več nobenega trga. — Sicer pa zadostuje moja plača ravno za nogavice in kolonjsko vodo,« je dodala v pojasnilo.

»Toda kaj pa pravi na vse to kralj?« je izgrgral baron.

»Oh, ta,« se je zopet vmešal kraljevič, »do šefa seniorja se po poravnalnem postopanju sploh ne da več priti; kajti novi gospodje hočejo zaenkrat stvar izpremeniti v d. d. Saj veste — predsedstveno vodstvo in podobno. — Sicer pa tudi vaše obravnavanje s starim ni bilo povsem fair; — jiu-jitsu, zavrtni prijem, poznamo to reč. — Ste bili pač dolgo v Mandžuriji, — kaj?«

»Na Kitajskem!« je dihnil baron. »Pri štabu generala Fenghisianga.«

»Sem si mislila,« je prezirljivo menila princezinja. »Če bi bili vsaj letalski častniki! — A z vašo nemogočo postavo? Videti ste kakor mešanica iz Janeza Onga, admirala Nelsona in strica Trebušnika. — Vsaj na engagement višjega predsednika se menda lahko zanašate? Ali pa niste napravili prav nobenih korakov zaradi kakšnega majhnega državnega upravištva? — Gledati moramo, da pridejo polagoma zopet do kupčije!«

»Kraljestvo mi je vedno veljalo za posvečeno ustanovo,« je tuhtal vitez sam pri sebi, »a zdí se mi... hm... da je branša!«

Napol strti je obsedel na papirnem košu in strmel predse. V tem, ko je gledal na svoje z brazgotinami posejane roke, so se vrata za njim tiho odprla in vstopil je velikan z zlobnim smehljajem; kajti prej se je bil samo onesvestil. Toda — čudno — v jarki luči žarnice se je zdela njegova oprema nenadoma čisto drugačna. Njegova sulica je bila v resnici samo ogromno nalivno pero in njegov ščit tesnopisni blok.

»Že vidim,« je mrmral baron prav v tistem trenutku, »moja edina tolažba v tej aferi je moja občudovanja vredna zmaga nad tistim grdim starim možakarjem tam zunaj. — Saj je bil videti kakor križanec med kandidatom za Kreugerjev koncern in kleptomank!«

»Ne drznite se,« je tedaj zarjovel velikan in stopil iz ozadja, »še ena taka opazka — pa zletite ven! — — — Kajti jaz sem personalni šef!«

Jenda Mayer:

Slab spomin

To resnično zgodbo sem slišal od nekega prijatelja. Njegov prijatelj Andrej Senjutovič je pred kratkim stopil v malo pariško cvetličarno ob Seini in kupil dve-tri čajevke. Prve temnorumene cvetke Maréchal Niel-ke so pravkar dospale iz Nizze. Prodajalec je slučajno spoznal kupca in ga takoj nagovoril v ruščini, med tem ko je zavijal šopek: »O, Senjutovič! Andrijuša, dragi prijatelj! Kdo bi mislil, da se bova po tolikih letih zopet srečala.« Senjutovič se je že hotel nakremžiti obraz. A takoj je v kali zatrl presenečenje in posvetil vso nedeljeno pozornost klinčku, ki si ga je zataknil v gumbnico.

»Kaj pravite?« je malomarno odvrnil v šepavi francoščini. »Zdi se mi, da govorite ruščino. Vi se morate motiti in me smatrati za koga drugega. Nisem Rus.«

Fjodor Rastikov, prodajalec, se je spomnil nekdanjih dni, ko sta bila tovariša na moskovski univerzi, in je začudeno pogledal kupca:

»Moj Bog! Andrijuša! Kaj pa ti je? Menda ti ni zmešala spomina ta nesrečna vojna! Saj se nisi dosti spremenil od naših visokoškolskih let. Glej no, saj imaš še vedno malo bradavico nad desnim očesom!«

In Rastikov je po prijateljsko stegnil roko, da bi pokazal omenjeno napako. A Senjutovič je stopil korak nazaj, se nakremžil in dejal:

»Pravim vam, da se molite. Nisem oni, za kogar me imate. Zbogom.«

Rastikov je dolgo gledal za njim, dokler se oni ni izgubil med gosto množico na promenadi.

»No, seveda,« je vzdihnil, »saj ne more biti drugače. Če je on bogat, jaz pa sem revež, kaj mu je treba, da bi me spoznal...«

★

Kakor rečeno, je Fjodor Rastikov prijatelj nekega mojega prijatelja. Zato sem tudi zvedel, da je prišel nekoliko mesecev ali morebiti let pozneje v drago rusko restavracijo v istem Parizu in si naročil jako izborno večerjo. Natakari, ki mu je

z globokim poklonom izročil karto vin, ga je takoj spoznal in nagovoril v ruščini:

»O, pozdravljeni, Rastikov, Fedja! Koliko časa vas že nisem videl!«

Fjodor Rastikov je začudeno pogledal natakarija, zmajal z glavo in odgovoril:

»Motite se, prijatelj, nikoli se nisva srečala. Odkod pa ste? Morebiti sva se videla kdaj pred leti v domovini?«

Ta odgovor je zelo zbegal natakarija, dasi je bil povedan v različni ruščini. Ta natakari je bil Andrej Senjutovič, ker je sreča vedno muhasta in nestalna. Po kratkem molku je proseče pogledal gošta:

»Oprostite, a vem, da se nisem zmotil. Pogledajte me, prosim. Vem, da se me boste spomnili.«

Rastikov se je namuznil.

»Čakajte,« je rekel in Senjutoviču oestro pogledal v oči. »Imate prav, zdaj sem vas res spoznal.«

Senjutovič se je razveselil.

»No, vidite,« je rekel, »saj sva bila prijatelja, in prijatelja spoznamo v nesreči...«

»Čakajte,« ga je prekinil Rastikov. »Spomnil sem se, kje sva se srečala. Jaz sem bil prodajalec v cvetličarni in sem vas imel za nekega šolskega prijatelja, ko ste prišli po vrtnice. Kakor vidite, se je moj spomin nekoliko izboljšal od tega časa.«

Senjutovič se je globoko priklonil in pobožno odnesel karto vin, ker je naročil Rastikov naj dražjo pijačo.

»Seveda,« je mislil, ko je hitel v 'klet. »Tako je vedno na svetu. Kdor je bogat, se ne briga za reveža.«

Frtaučku Gustl ma beseda

ne, kar še bo, ampak sam za tist, kar je glih zdej. Zdej pa tku ni nē družga, kokr žogabre, boksanje, pink-ponk in druge take prsmudarije, ke nisa ne za u pisker, ne za u lonc, u pa že ta nar bulš, že ja tukila še enkat puvem, ke b blu res škoda, de b se puzabila. Skudvala mende nau nubenmu, nucala pa tud ne. Astn, pa začnima.

Enkat je živila tle nek na Krajskem — kraja glih na vem, ki se je tu gudil — ena dumača prou ta prava krajska lesica. Mela je tku en res prapraun in prostorn brlog, de b ji ja bli zdejšn naš barakari prou gvišn fouš, že b ga vidl. Skrit je biu pa tud tku fajm, de b ga še naš ta nar bi brihtn ekskutar na mogu najdet. Nanusila s je pučas notr koruzne slame, de je bi na mehkem ležala in pu dneu premišlvala, pr ker hiš se dubeja bi rejene putke, al je pa spala. Kokr se je nardila nuč, je šla pa mal pu vas pugledat, de je nabrala kej za pud zobe. Prou dobr se ji je gudil, kokr sa guvorl kmeti, ke sa zjutri prešteval pišance.

Enga legda dne — tku se holt reče, murde je šou tud dež tist dan — se je pa prklatu udnokot en jež. Ustavu se je pred brlogam in začeu tku mil prost lesica, de b se ga usmilla in ga uzela pud streha, ke nima nker več soje dumačije, de se ga je nazadne lesica res usmilla. Sej veste, de sa krajske lesice usmilene. Ublebvou ji je, da se u stisnu u en kot in se tku pameten zadržu, de še vedla na bo, de ma še kašn žiu bitje pud soja streha in na u mela nubeneh sitnast znim. Še meldat ji ga ni treba na pulci, pa na daukari tud ne.

Lesica je sevede ježe use verjela. Pukazala mu u sojnmu brlogu en prou prjazen prustorček in mu rekla: »Na kar tlela se ulež in s mal udpuči ud štrapača. Za prgriznt nimam glih zdela prou nē pr hiš, za jutru um pa že puskrbela, de na uva glih stradala. Če uš priden, t na u sille pr men.

Tku je zlezu jež u brlog in se kumot naredu u tistmu kot, ke mu ga je lesica iz usmilejna prepestila. Zadržu se je še precej dobr in lesica je bla kar vesela, de je dubila družba. Sej veste, de

ni prou luštn, že je edn kar sam in nima ne radia, ne gramofona. Kar doučas mu je in use sorte skrbí mu začneja rujit pu glau.

Ceu dan sta se žvauce lepu med saba puguvarjale. Lesica je jamrala že zdejšna gospudarska griža in dež mizerija, ke je zdej na kmetih. »A verjameš, de je zdej tku bedu na kmeteh, de je že prou tešku dubit mal bi rejena kura, zatu morm bi zaduvalna iz usakem šmornam, že nečem pugiht, je jamrala lesica. Ježe je pa sam vojska rujila pu glau. Lesic je pravu, de sa tam, ke je mou on soj brlog, usa zemla razkupal in pumendral, de se ni vedu več kam djat in je mogu pridet no prost za jerperge. »Veš, luba moja lesičca, je reku, »men kar na gre u glava, de se lde za dumuvina koleja in ukul pernašaja. Kua pa ma, nazadne dumuvina ud tega? Ena figa. Sam škda, družga nē, kokr zdej vidma. Tist, ke sa tepl in tist, ke sa bli tepen, zdej jamraja in zdehujeja. A b na blu bi pametn, že b delal za dumuvina iz glava pa iz sream, kokr pa iz nožam, kuglam in iz strpenem plinem? Pa rec, že ni res.«

Lesica je bla tud tega mnejna. Sej, že ma edn le za en fingret pamet u glau, more ježe prou dat. O, nej edn reče kar že, ježi maja brihtne buče.

Take in pudobne reči sta se menila žvauce že dan. Sevede, žvaucam ni za zamert, že tku guvareja, ke se na pulitka na zastopja. Ke se je nardila nuč, je pa šla lesica pu sojeh upraukhe. Jež se je pa ulegu lepu u soj kot, de b zaspau. Sevede, na goleh tleh mu je blu pa le mal pretrdu, tku, de ni mogu zaspau. Zatu se je lepu pučas skubacou na tista slama, ke s ja je lesica zase nanusila u brlog. Tam je pa prec zaspau.

Pozn pu noč, že bi preke jutre, ke je pršla lesica z enmu kumernem purmančkam dam usa zmatrana, in se tla ulešt na soja slama, kokr punavad, ja je pa tku neki zbodl skus kužušček, de je kar zacvelila. In ke je tla pušnofat, kua zaena pušast je na nen slame, de tku kodu, se je pa še ene parkar u smrček zbodla. Nazadne ji ni družga preustal, kokr de se je ulegla na druh konc brloga kar na gola z-mla in zaspala.

Zjutri, ke se je lesica zbedila in sa ja use kusti buleje, pa še reumatizem s je nakupala na glava, je pa zlezla ke h soj slame, de b vidla, kua ja je punoč tku zbodl. Tam je pa zagledala, de se jež vala pu en slam in pretegrge. Lesico je tu strašn zjezl. Kene, sej tu b usagja jezil. Zatu je ježe kar u ksiht puvedala, de tu na gre in de nej se zgebi u soj kot, ke mu ga je iz usmilejnz brezplačn udstupila. Če mu tu ni prou, nej pa rre ud koder je pršou.

Ke je jež slišu ta pridga, se je pa začeu lesic na vs glas režat. »Veš kaj, luba lesičca,« ji je reku, »Ti maš tku mehke kužušček, de prou lohka tud na goleh tleh ležiš, jest pa na morm, ke mam pu celem žvot tela šivanke. Ud zdej zanaprej um jest spau na slam, ti pa lohka spiš, ker se t lušta. Če t ni prou, s pa puš druh brlog.«

Lesic je blu sevede žou, kar je mela las na glau, de je ježa sprejela pud soja streha, pa zdej je blu že prepozen. Zatu je raj pubrala soje šila in kupita in je šla pu svet s treubuham za kruham. Vite, taka je tista vesteror ud ježa in lesice. Scer je res bi za utroke, ampak škoda b ja blu pa le useglih, že b se najna čist puzabil. F. G.

Specijelni entel oblek, ažuriranje, predtisk najhitrejša postrežba — najfinejšo delo pri

Matek & Mikeš, Ljubljana

poleg hotela Štrukelj

Vezenje raznovrstnih monogramov, perila, zaves, preginal, etanije, izdelovanje gumbic. Velika izbira predtiskanih žen ročnih del. Vred najmodernejše ureditve podjetja — najnižje cene.

Spedijsko podjetje

LJUBLJANA

TELEFON ŠTEV. 20-60 IN 31-60

R. RANZINGER

prevzema vse v to stroko spadajoče posle. Lastno skladišče z direktnim tirom od glavnega kolodvora. Mestne trošarine prosto skladišče. — Carinsko posredovanje. — Prevoz pohoštva s pohoštvnimi vozovi in avtomobil.

Pohištvo**Največjo izbiro**

vsakovrstnega pohištva in po najnižji ceni vam nudi Gospodarska zadruška mizarjskih mojstrov v Ljubljani, Vegova ul. 6, dvorišče. (š)

Spalnica

z psiho in ogledalom, kuhinjska oprava z veliko kredenco naproday za Din 3000. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 4593. (š)

Auto-motor**Fiat 503**

odprt in v dobrem stanju — poceni naproday. Avto-Service, Maribor — Masarykova 1. (i)

Prodajam motocikelj

A. J. S. s prikolicco, skoraj nov — poceni. Ogleda se Tržaška cesta 24. Telefon 2638. (i)

Motor B. S. A.

350 Ph, in stručnica naproday. — Ob Zeleni jami št. 5. (i)

Tovorni avto

firme »Praga«, v dobrem stanju, nosilne teže 1000 kg, naproday za 4000 Din ali se zamenja za dobrega konja. — Vprašati: Jožef Jagodič, Visoko, p. Senčur pri Kranju. (i)

»Ford« limuzina

v najboljšem stanju, 21.000 km, se ugodno proda — tudi hranilne knjižice. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4632. (i)

Glasba**Klavirje,**

pianine prvovrstnih inozemskih znamk nudi najceneje tudi na obroke — Muzika, Ljubljana, Sv. Petra c. 40. (g)

Harmonij kupimo

dobro ohranjen, po primernej ceni. Pevsko društvo »Stari Fužini« 65, pošta Sv. Janez v Bohinju. (g)

Citre poučuje

Emil Mesgolit, Prečna ulica 2/L. (g)

Prodajmo

Če avto svoj stari prodajal ali motorja bi znebil se rad, brž kupač ti mnogo prihrani Slovenec najmanjši inzerat

10 litrov mleka

dnevno oddam rednim odjemalcem. Alojzij Dimic, Dolenjska cesta 250. (i)

Puhasto perje

12 Din, čohano 30 Din, ouh. 120 Dr. kg. ter volno in žimo

za madrace, izredno poceni prodaja St. Gvozdova ulica št. 12 (dvorišče). (i)

Premog, drva, koks

prodaja Vinko Podobnik, Tržaška cesta št. 16. Telefon 33-13.

Vrtne stole

zložljive prodaja — Tribuč, Glince, Tržaška 6, telefon št. 2605. (i)

Barometer!

Samo še ta mesec za ceno Din 3.50. Barometer, Ljubljana I, poštni predal 18.

Samo pri »Levu« dobiš najboljši Pfeiferjev cveček iz Leskovca. (i)

Otroške vozičke

šivalne stroje in kolesa kupite najceneje pri tvrd. S. Rebolj & drug., Vošnjakova ulica 4. (i)

Plašče za zdravnike,

kemike, brivce in obrtnike, lopiče za natakarje, mesarje in druge obrti, predpasnike za kuhinjo, dom in obrt — izdeluje Hamann, Mestni trg 8. (i)

Nogavice, rokavice,

robe, perilo, torbice, kravate nizke cene, samo pri PETELINC-u

Ljubljana, ob vodi blizu Prešernovega spomenika.

Perje

puhasto . . . kg 32 Din
belo . . . kg 45 Din
beli puh . . . kg 140 Din
razpošilja tudi povzetjem: lepo volno in žimo poceni prodaja

SEVER

Marijin trg št. 2.

Otroški vozički

po zelo nizkih cenah. Trgovina M. Tomšič, Sv. Petra cesta 52. (i)

Kamničani!

Pristna haloška vina, čez ulico po 5 Din liter, pri »Zlati kapljici« na Vrhpolju. (i)

Sveže žgano kavo,

semena, železnino, cement kupite dobro pri

Jos. Jagodič

Celje
Glavni trg - Gubčeva ul.

Bukovi sodi

z železnimi obroči so ugodno naproday pri tvrdki Jos. Sumi nasl., Ljubljana, Gradišče 9. (i)

Mlin

za domačo uporabo, skoraj nov, kompleten s sejalnikom, inozemski fabrikat, zelo ugodno naproday. Dopolni na upravo »Slov.« pod značko »Domači mlin« št. 4224. (i)

Konfekcija — moda

na boljši nakup. — Anton Presker, Sv. Petra c. 14, Ljubljana. (i)

Nogavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in naicejše tvrdka Karl Prelog, Ljubljana, Židovska ulica in Stari trg. (i)

Semenski oves

štajerski briški, lep, po 1.50 Din kg, franko Zidani most, nudi

Peter Šetina, Radeče.

Birmanska darila

najceneje dobi pri Jakob Mulavac

ure, zlatnine in srebrnine Maribor, Kralja Petra trg 1

Naprodaj stroj

s 450 podlogami za izdelovanje cementne strešne opeke, v dobrem stanju. Proti primerni odškodnini ga tudi posodim. J. Kralj, zidarSKI mojster, Predovčeva ul. 34, Moste pri Ljubljani.

2 Auto kolesi Kromag

s pnevmatiko superfleks 14x50 prodaja Jože Peklenk, Vrhovci, Dobrova.

Pisalni stroj

malo rabljen, znamke A. E. G., prodajam. Ogleda se Tržaška cesta 24. Telefon 2638. (i)

Več starega pohištva

i. s. postelje, omare, umivalniki, mize, stoli in žimnice — v porabo za opremo mesečnih sob — naproday po zelo nizki ceni. Poizve se v Koldvorski ulici 26. (i)

Dober jabolčnik

100 hektar, 1 dinar za liter, prodaja Wesenschegg, Konjice. (i)

Na javni dražbi

ugodno naproday: razno gostilniško pohištvo in drugo, dne 24. apr. 1933 ob 15, Ljubljana, Pod Turnom 4;

2 ročna vozička in drugo, dne 24. apr. 1933 ob 18, Ljubljana, Tržaška c. 17;

šivalni stroj in stenska ura, dne 26. 4. 1933 ob 16, Ljubljana, Opekarska cesta 31;

pisalni stroj, dne 27. 4. 1933 ob 14, Maribor, Gosposka ul. 24;

2 konja, prašiči, vozovi, razno leseno pohištvo, kolo in drugo, dne 26. 4. 1933 ob 8, Boharina pri Konjicah;

2 ročna vozička in drugo, dne 24. 4. 1933 ob 12, Dornava, p. Moškanjci;

2 kolesi, pohištvo, vozovi, živina in drugo, dne 25. 4. 1933 ob 9, v Gorinji Bistrici 97 pri Dol. Lenčevci;

Mizarji pozor!

Posojilnica v Trbovljah prodaja zelo ugodno in po nizki ceni popolnoma nov skobelni stroj firme Oeva-arsenal Dunaj. Ima avtomatično prestavno mizo v širini 60 cm s priključnim električnim motorjem 220 volt. (i)

Zvočni kino

dobro ideoč v lepem mestu Slovenije, radi preselivne prodam ali event. oddam tudi v najem. — Naslov v upravi »Slov.« pod št. 4535. (i)

Prodajam A.-Ž. panje

nove. Poizve se v upravi »Slov.« pod št. 4532. (i)

Prodajam prikolico

v prav dobrem stanju. — Poizve se v upravi »Slov.« pod št. 4533. (i)

Nov štedilnik

z dvema pečnjakoma naproday v pilarni I. Figar, Vošnjakova ul. 6. (i)

Leseno verando

z 12 okni prodajam po ugodni ceni. Primerna za gostilniško verando ali za vrtno lopo. Ogledati: Cesta na Rožnik 5. (i)

Split!

Po nizki ceni prodajam takoj trgovino s sadjem in zelenjavo. Vučkovič, Iličev prolaz. (i)

Masivno spalnico

dobro ohranjeno, in jedilnico — poceni prodajam. Vprašati: Frankovič, Cegnarjeva 6, ali Gruđen, Zarnikova 10. (i)

VINA

za vse prilike naročite pri

Centralni vinarni v Ljubljani.**Travna semena**

Banaško lucerno koruzo

za sejanje

dobite najceneje pri Fran Počučniku

v Ljubljani, Tyrševa (Dunajska) cesta 67 (nasproti mitnici).

VELIKA ZALOGA

klavirjev, glasovirjev, pianinov svetovnoznanih znamk Ehrbar, Stingl, Förster itd.

Th. Bäuerle

Maribor, Gosposka ulica 56

Izvršuje vsakovrstna strokovna popravila, uglašuje in posojuje klavirje

Se priporoča!

Šamotni material

star, prvovrsten, različni fasonski komadi in strojni deli ter armature — poceni naproday. Ljubljana, mestna plinarica. (i)

Svoj delež prodaj

lastnik vpeljane modne trgovine s firmo. Lepe izložbe, skladišča, dobra zalog, nizka najemina, pripravno obnem tudi za damski salon. Ponudbe pod »75.000« na upravo »Slovenca«. (i)

8 novih žnidaršičevih

panjev naproday. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4443. (i)

Slamorenico

ročno ali viteljsko, prodaj po izredno nizki ceni — Anton Kremžar, St. Vid nad Ljubljano. (i)

Mizarji pozor!

Svojo veliko zalogo šelaka, spirita za polituro ter vse oljinate in suhe barve, kakor tudi vse lake in emalje-lake nudi po najnižji ceni

drogerija R. Hafner, Sp. Šiška, Celovška c. 44 (hiša M. Mahkota).

Opeko

vsake vrste kupiš najceneje za gotovino ali knjižico v opekarni Franc Jerko, Črnuče. (i)

Tri Lutzove peči

velike, prikladne za večje gostilne, dvorane in slično prodajam. Poizve se pri Karl Prelog, Ljubljana, Gosposka 3. (i)

Stružnico

(Leitspindel) manjšo, prodaja Josip Stirn, Dravje 10 pri Ljubljani. (i)

Seno

sladko, prvovrstno poceni prodajam — Drnovšek Ivan, Zlebe, Medvode. (i)

Kupimo

Kupim elektromotor dobro ohranjen, 6—8 Ks, 380 volt. Ponuditi ceno: Ludvik Vidmar, Ambrus, pošta Zagradec. (i)

Dobre ure

za mal denar samo od tvrdke

TRGOVSKI DOM
Sternbecki
TOVARNA PERILA IN OBLEK

Celje št. 18

Nikel anker remontoar 40 Din, ista ura lepo gravirana 58 Din, tula posrebrjena 130 Din, zapetna 96 Din, navadna budilka 39, 60, 80 Din, žepna budilka 180 Din, navadna stenska ura 55, 160 Din, stenska ura s kukavico 216 Din.

Bogata izbira verižic, obeskov, prstanov in druge zlatnine. Zahtevajte brezplačni ilustrirani cenik z več tisoč slikami. Kar ne ugaja, se zamenja ali vrne denar.

Kupim staro jutol

Prešeren, Kranj. (k)

Konja za ježo

4 do 6 let starega, kupim. I. B. Vrhovčeva 11, Ljubljana. (k)

Bukovo oglje

kupi Uran Franc, Ljubljana — Sv. Petra cesta št. 24. (k)

Stare spomenike

s pokopališč kupim. Ponudbe na upravo »Slov.« pod zn. »Spomenik« št. 4061. (k)

Srebrne krone

stare zlato in srebro kupuje RAFINERIJA DRAGIH KOVIN — Ljubljana, Ilirska ulica 36, vhod z Vidovdanske ceste pri gostilni Možina.

Cunje

tekstilne odpadke, krojaške odrezke, ocvjco volno kupuje

ARBEITER

Maribor, Dravska c. št. 15

Vsakovrstno

zlatu kupuje

po najvišjih cenah

CERNE, tuvelir, Ljubljana,

Wolfova ulica št. 3

Šivalni stroj

rabljen, kupim. Petercel, Sodarska 6-1 (nad Sv. Florijanom). (k)

Večjo množino zabojev

od tobaka in vžigalic — kupim. Prosim ponudbe s ceno franko Kranj. — Prešeren, Kranj. (k)

Obrt

Nakup in prodaja vreč Ljubljana, Dunajska 36, Alojzij Grebenc. (i)

Vsem čitateljem

»Slovenca« se priporoča gostilna Gorjanc na Smar-nogorskem sedlu. Nizke cene. (i)

Lanene tropine

in družo krmila nudi najceneje. Veletrgovina žita in moka.

A. VOLK, LJUBLJANA

Resljeva cesta 24.

Čitajte in širite

»Slovenca«!

MLIN

za mletje barv, pripraven za vsako industrijo, s stabilno vodno močjo, stanovanjska hiša, polje, gozd in travniki, vse v najboljšem stanju — pri Domžalah — ugodno naproday. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Rentabilen« št. 4578.

Izpadanje las

bolečine lasišča, temena, prhljaj, srbež in drugo preneha hitro in zanesljivo, lasje se zopet zarastejo, prhljaj in srbež izgine, če uporabljate

RASTLINSKI IZVLEČEK IZ KOPRIV

Stekleničica 20 Din. Proizvaja in razpošilja stara, l. 1599 ustanovljena Kaptolska lekarna sv. Marije, lekarnar Vlatko Bartulič, Zagreb. Dolac kraj trznice.

Likanje

moške ali damske obleke Din 18,—, Garderobo najhitreje zlika, kemično očisti, pošije, obrne

WALLET EXPRESS, Ljubljana, Gledališka ul. 2-II Na likanje se lahko počaka.

Kdor hoče biti solidno postrežen

po najnižji ceni, naj se oglasi v

manufakturni trgovini

IVANKA ŠTRUKELJ

pri »Zmajskem mostu«

Ljubljana Resljeva cesta 2

Dobijo se tudi novi ostanki kotona že

od Din 2,— naprej.

Tovarna furnirja

Ivan Zakotnik, Ljubljana

Kobariška 45 (za Bežigradom)

nudi MIZARJEM raznovrstni FURNIR domačega izdelka po nizki ceni. Ima veliko izbiro lepih OROVNIH KORENIN za moderna pohištva. Zaloge vezanih plošč in trdega prekuhanega lesa. —

Telefon 23—79

Ali ste že

poravnali naročnino?

Samuel Lover:

RORY O'MORE

Irski ljudski roman.

I. poglavje.

Koča Rorija O'Morea z okolice. Stavba, obleke in dekoracija.

V skritem kraju Južne Irske blizu divjih hribov in romantične reke je držala majhna stranpot v majhno naselbino, kjer je na koncu male zakotne ulice, ki je bila obrobljena z leskovo ograjo, stala kočica, ki bi na Angleškem veljala za revno prebivališče, za Irsko je pa bila čisto udobna, če si jo primerjal s podrtimi bajtami, v kakršnih živi še danes večina kmetskega ljudstva kakor obsojena na tako življenje. Stene so ji bile iz blata, prag in okna pa iz rezanega kamna in prav tako dimnik, ki ga na irskih kočah najdeš redkokje. Namesto dimnika je kar luknja v strehi. Okna pa niso bila steklena, ker to bi bilo že preveč, saj irski kmet ne zahteva, da skozi take odprtine, ki jim pravimo okna, prihaja dosti svetlobe, ampak je že hvaležen, če vsaj zadržujejo veter. Kos deske, ali kakor pravi Pat, lesena šipa izpolnjuje eno polovico okna, dočim je njen sosed rujav papir, od znotraj okrašen morda z verzji iz balade, ki pripoveduje, kako

»Mornar je snubil kmetsko hčerko, ki na bližnjem je otoku b'la,«

ali morda s tiskano sliko sv. Patrika, ki preganja kače, ali sliko Device Marije v kričeih barvah, ki bi jo, kdor jo je prvič videl, smatral za

»Kraljevo hčer, ki prišla je v mesto z

SPALNICE, JEDILNICE IN OSTALO POHISTVO

iz domačega ali tujega lesa, katero rabite vse življenje, je vedno v razstavi. Razpošilja po vsej Jugoslaviji

ANDREJ KREGAR in SINOVA

TELEFON šte. 12

tovarna pohištva

Št. Vid-Vižmarje nad Ljubljano — nasproti kolodvoru

Najnovejši katalog proti predplačilu Din 20,- vsakomur na razpolago.

Radio-aktivno termalno kopališče ogljikove kisline RIMSKE TOPLICE

DRAVSKA BANOVINA

Sezona od 1. maja do 15. oktobra

Indikacije: revmatizem, išias, ženske bolezni, pomankanje teka, nervoza, arterioskleroza itd.

Pavšalna kura pred in po sezonu za vsakih 10 dni Din 600,-

Zahtevajte obširni brezplačni prospekt pri potovalnih pisarnah ali kopališki upravi Rim. Toplice

Modroce

posteljne mreže, železne zložljive postelje, otomane, divane in tapetniške izdelke nudi na cenenejše

RUDOLF RADOVAN

tapetnik. Mestni trg 13. Ugodni nakup morske trave, žime, cvilba za modroce in blaga za prevleke pohištva.

Priporočamo Vam

naiboljše šivalne stroje in kolesa

Adler - GRITZNER

Švicarski

pletilni

stroji

DUBIED

Zaloga v Kranju:

Trgovina Levičnik

edino le pri tvrdki

Jos. Petelinc, Ljubljana

Telef. št. 2913 sa vede. Telef. št. 2913

Brezplačen pouk v veženju. Večletno jamstvo.

Ali se hočete temeljito osvoboditi protina in revmatizma?

Trganje in zbadanje v udih in sklepih, zatečeni udje, pohabljeni roke in noge, trganje in zbadanje po raznih delih telesa, da celo tudi slabe oči so pogosto posledica revmatizma in protina, ki se morajo odstraniti, ker sicer bolezen vedno bolj napreduje.

Nudim Vam

zdravilno, mokračno kisline raztvarjajoče, izmenno snovi in izločevanje pospešujoče

domače zdravljenje s pitjem

ki se na umetni način popolnoma naravno sestavlja iz nekega dobrotornega, zdravilnega vrečca, ki ga daje dobra mati narava za blagor boljujočega človeštva.

Pišite mi takoj in dobili boste popolnoma brezplačno poučno razpravo.

Zbiralno mesto **August Märzke**, Berlin-Wilmersdorf, Bruchsalerstr. 5. Abt 303.

Cebelarji pozor!

Panji naprodaj. Cena po dogovoru. Vpraša se pri gospej Irene Hutter v Ptuj.

Valjenje piščancev

Valilna centrala odseka za perutninarstvo Kmetijske družbe v Ljubljani, s sedežem pri perutninarstvu »Niko« v Vižmarjih — sprejema v umetno valjenje jajca vseh vrst perutnine odslej po

znižani ceni

Vplačati je za vsakega izvaljenega piščanca samo 2 Din

E 859/32.

Dražbeni oklic

Dne 27. aprila 1933 dopoldne ob 10 bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 5 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga Kranjska gora, vl. št. 427, hotel Erika. Cenilna vrednost: 570.282 Din. Vrednost pritlikline: 100.355 Din. Najmanjši ponudek: 285.141 Din.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

OKRAJNO SODIŠČE KRANJSKA GORA, dne 8. marca 1933.

Zdrave in lepo oblikovane noge!

Vse bolečine v nogah odstranite takoj!

Ako Vas noge pečejo in bole, ako Vam zateče členk ali rist (zatekanje noge) potem vzemite še tisti večer kopel za noge, kateri je raztopljena so-

sv. Roka. Vzemite 2 žlici prave soli sv. Roka (zeleni zavitek) in jo usipajte v lavor vroče vode. S tem dobite kot balzam mehko, mleku podobno tekočino, ki vsebuje mnogo kisika. V tej raztopini kopajte Vaše noge približno četrto ure. Takoj boste občutili blagodejno olajšanje in gibčnost, ki jo daje sol sv. Roka. Bolna in štrpaciрана noga bo kot prerojena. Rožnata kurja očesa in otekline se že pri prvi kopelji s soljo sv. Roka tako omečajo, da jih lahko brez noža odstranite. Če boste negovali Vaše noge s soljo sv. Roka, Vam bodo postale zdrave, močne in majhne, tako, da se boste tudi v ozkih čevljih dobro počutili. Sol sv. Roka se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah à Din 10,-

Za preobličje zof

foteljev i. t. d. najlažje kupite blago iz krasne zaloge po konkurenčnih cenah pri:

R. SEVER

Marijin trg št. 2. Zavese, odeje, perie, puh.

Krušno

moko

in vse mlevske izdelke vedno sveže dobite pri A. & M. ZORMAN Ljubljana, Stari trg št. 32

Sveže najfineše norveško

ribje olje

iz lekarne dr. G. Piccolija v Ljubljani se priporoča bledim in slabotnim osebam

Zahvala

Za premnože dokaze iskrenega sočutja in sožalja, ki smo jih prejeli povodom smrti našega nad vse ljubljenelega soproga, očkota, strica, svaka in tasta, gospoda

PETRA URBANCA

gostilničarja

se vsem najiskrenejše zahvalujemo. Posebno zahvalo smo dolžni g. dr. Pavlu Krajcu, čč. duhovščini, pevskega društva Krakovo-Trnovo, vsem darovalcem prekrasnege cvetja, ter vsem, ki so draga pokojnika spremili na njegovi zadnji poti.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v sredo, dne 26. t. m. ob 6 v cerkvi sv. Janeza Krstnika v Trnovem.

Ljubljana, dne 22. aprila 1933.

ZALUJOČI OSTALI.

Zahvala

Za mnogoštevilne izraze sožalja, ki smo jih prejeli povodom nenadne, bridke izgube našega nepozabnega brata, strica, svaka, gospoda

Alojzija Čížek

mestnega župnika in dekana v Slovenjgradcu, častnega občana mestne občine slovenjgraške itd.

izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

Posebej se zahvalujemo čč. duhovščini, predvsem mil. g. kanoniku Janežiču za vodstvo pogreba ter monsignoru Ivanu Vreže za prekrasni cerkveni govor, kakor tudi g. dr. Alojziju Bratkoviču, županu mestne občine Slovenjgradec, za prelepe poslovilne besede ob grobu, nadalje slovenjgraškemu pevskega zboru za v srce segajoče žalostinke, vsem darovalcem vencev in cvetja in končno vsem prijateljem in znancem od blizu in daleč za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku.

V molitvi za blažega pokojnika naj živi spomin nanj!

Zalujoči sorodniki.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v novi lastni palači

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje.

Denar je pri njej naložen popolnoma varno, ker jamči zanj poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

ZAHVALA. Za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli ustmeno in pismeno povodom smrti naše nepozabne mame, stare mame, sestre, tete in tašče, gospe

Ane Keržin roj. Kolovič

se vsem, ki so z nami sočustvovali in nas tolažili ob bridki izgubi, kakor tudi darovalcem krasnega cvetja ter vsem, ki so spremili pokojnico na njeni zadnji poti, najiskrenejše zahvalujemo.

Dobrunje, dne 22. aprila 1933.

ZALUJOČI OSTALI.

DR. RUTAR IGNACIJ in ostalo sorodstvo javljamo stiri v neizmerni bolesti pretužno vest, da nas je včeraj, dne 21. aprila t. l., komaj en dan za našim očetom, zapustila za vedno tudi naša predobra mama, stara mama in tašča, gospa

Helena Rutar

na Mlinem - Bledu

previdena s sv. zakramenti, po kratki, mukopolni bolezni.

Združena v življenju 56 let, sta združena tudi v smrti in ju bomo položili jutri v nedeljo, dne 23. aprila popoldne v skupni grob k večnemu počitku na pokopališču na Bledu.

Bled-Ljubljana, dne 22. aprila 1933.